

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 669 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 17 ΔΕΚΕΜΒΡΗ 2011

1,30 ΕΥΡΩ

Τα «μέτρα» δεν
έχουν τελειωμό

ΣΕΛΙΔΑ 3

Προϋπολογισμός
σε όφελος
αποκλειστικά του
χρηματιστικού
κεφάλαιου

ΣΕΛΙΔΑ 9

Στόχος 150.000
εργαζόμενοι
λιγότεροι στο
δημόσιο

ΣΕΛΙΔΑ 8

Πολιτική κρίση
και αντιλαϊκή
πολιτική

ΣΕΛΙΔΑ 7

Προσκύνησε
και ο Σαμαράς
τους Σιωνιστές
του Ισραήλ

ΣΕΛΙΔΑ 3

34 τόνοι ληγμένα σε
εργοστάσιο του Χαϊτούγλου

Τα στάνταρντ
της σαβουύρας

ΣΕΛΙΔΑ 16

Πρυτάνεις και
υπουργείο
παρέμειναν στα
χαρακώματα

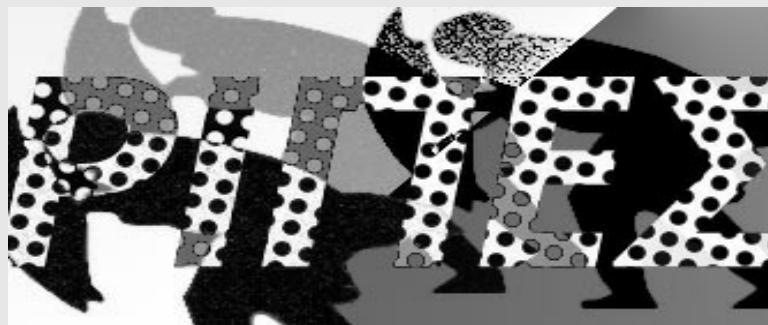
ΣΕΛΙΔΑ 10

Εχει κι άλλο δρόμο η
KINEZΟΠΟΙΗΣΗ

ΤΟ ΕΠΕΤΕΙΟΛΟΓΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

17/12: Κολομβία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1819), Μπουτάν: Εθνική γιορτή 17/12/1830: Θάνατος Σιμόν Μπολιβάρ 17/12/1954: Συγκρούσεις φοιτητών-αστυνομίας, 51 τραυματίες (Θεοσαλονίκη) 17/12/1978: 39 βόμβες αιροδεξιών σε Αθήνα-Πειραιά ως «μηνημόσυνο» για τον Βασιλιά Μάλλιο, εφτά τραυματίες 17/12/1981: Απαγωγή αμερικανού στρατηγού Τζέιμς Λι Ντιόζερ («Ερυθρές Ταξιαρχίες») 17/12/1998: Ληστεία Εθνικής Τράπεζας Παγκρατίου (17N) 18/12: Ημέρα μετανάστη, Νίγηρας: Ημέρα δημοκρατίας (1958) 18/12/1924: Καθιέρωση οκτάρου (Ελλάδα) 18/12/1980: 18 τραυματίες από έκρηξη στην Πυρκάλι 19/12/1979: Σύλληψη Ρήγα Φεραίου 19/12/1980: Επιστροφή Ελλάδας στο οπτριατικό σκέλος NATO 19/12/1990: Εκτέλεση Μάριου Μοράτου («Επαναστατική Άλληλεγγύη») 19/12/1994: Χτύπημα Citibank Χαλανδρίου (17N) 19/12/1999: Βόμβα στα γραφεία Texaco («Επαναστατικοί Πυρήνες») 19/12/2000: Επίθεση αρχών αστραπείας σε τουρκικές φυλακές (31 νεκροί) 20/12/1922: Δημιουργία ΕΣΣΔ από δεκατέσσερις δημοκρατίες 20/12/1948: Επίθεση ανταρτών στους Σοφάδες Καρδίτσας 20/12/1950: Σύλληψη Νίκου Μπελογιάννη 20/12/1960: Συγκρότηση απελευθερωτικού μετώπου Βιετκόνγκ 20/12/1962: Αποχώρηση Αλβανίας από Comecon 20/12/1968: Δίκη «29 Μάρτη» (Θεοσαλονίκη), τρεις καταδίκες 20/12/1972: Ο Χορδίλος Φωλαράκης εκλέγεται ΓΤ του «Κ/ΚΕ 20/12/1973: Εκτέλεση ιστανόν την πρωθυπουργού Λουΐς Καρρέρο Μπλάνκο (ETA) 20/12/1977: Απελευθέρωση 10.000 πολιτικών κρατούμενων (Ινδονησία) 20/12/1995: Ιδρυση ΔΗΚΚΙ 21/12: Νεπάλ: Ημέρα ανεξαρτησίας-ενότητας (1923) 21/12/1879: Γέννηση Ιωσήφ Στάλιν 21/12/1900: Εκδοση «Ισκρα» (Λένιν) 21/12/1976: Εισβολή πάντες οπλοφόρων σε συνδιάσκεψη ΟΠΕΚ, σκοτώνουν τρεις και κρατούν ομήρους έντεκα υπουργούς και εξήντα συνέδρους 21/12/1989: Διαγραφή Ελενας Τσαουσέσκου από αντεπιστέλλον μέλος Ακαδημίας Αθηνών 21/12/1991: Ιδρυση KAK (πρώην ΕΣΣΔ) 21/12/1992: Πυροβολισμός στο πόδι βουλευτή ΝΔ Ελευθέριου Παπαδημητρίου (17N) 21/12/1994: Βόμβα στη Β' ΔΟΥ Πειραιά (ΕΛΑ-1η Μάρη) 22/12: Ναμίπια: Ημέρα γιδας 22/12/1915: Γέννηση Νίκου Μπελογιάννη 22/12/1942: Ο.Μ. Κωνσταντινόπολης πρώτος νεκρός διαδηλωτής στην κατεχόντενη Αθήνα 22/12/1968: Βόμβες σε γραφεία ΣΕΒ, σύνταγμα χωροφυλακής Μακρυγιάννη και κρατικό αυτοκίνητο 22/12/2005: Βόμβα έξω από υπουργείο Ανάπτυξης 23/12: Αιγυπτός: Ημέρα νίκης 23/12/1944: Είσοδος ΕΛΑΣ στα Γιάννενα 23/12/1945: Συγκέντρωση ΕΑΜ στο γήπεδο ΠΑΟ 23/12/1947: Σχηματισμός πρωσιρήνς κυβέρνησης ανταρτών 23/12/1948: Αποκρύονται επιθέσεις ανταρτών σε Εδεσσα και Νάουσα 23/12/1953: Εκτέλεση Μπέρια και έξι συνεργατών του 23/12/1955: Σύλληψη καπετάνιου ΕΛΑΣ και δεκαοκτώ στελεχών ΚΚΕ 23/12/1960: Επιδρομή 100 ΕΚΟ-Φιών στα γραφεία εφημερίδας «Μακεδονία», καταστροφή εγκαταστάσεων και κακοποίηση εργαζόμενων 23/12/1970: Εξήντα νεκροί, εκατοντάδες τραυματίες, απομάκρυνση Γκομούλκα (Πολωνία) 23/12/1975: Εκτέλεση Richard Wells (17N) 23/12/1999: Σύλληψη Αβραάμ Λεσπέρογλου.

● Τελικά, τι έχει σημασία, τα αντιλαϊκά μέτρα και η «κινεζοποίηση» ή η κυβέρνηση που δα τα πάρει; ●●● Ακούγοντας και διαβάζοντας τα αστικά ΜΜΕ, κοντέυ- ει να μας στρίψει ●●● Προσπαθούν με τη σύριγγα να μας βάλουν στο μυαλό ότι σημασία δεν έχουν τα μέτρα, αλλά ποια κυβέρνηση δα τα πάρει ●●● Οτι σημα- σία δεν έχει το δράμα του λαού, αλλά τα πολιτικά παιχνίδια των κομμάτων εξουσι- ας και των στελεχών τους ●●● «Εγώ νιώθω εξουδενωμένος, δε νιώθω απλώς καταβεβλημένος», δήλωσε ο Βενιζέλος ●●● Οσο και να προσπαθήσεις, αγόρι μου, Λοβέρδος δεν γίνεσαι ●●● Πρέ- πει να τον έχεις τον Ξανδόπουλο μέσα σου ●●● Το δικό σου το μάτι γυαλίζει από την εξουσιομανία, ενώ του Ανδρέα γυαλίζει διαφορετικά ●●● Διαφορά τα- λέντου, αν καταλαβαίνεις ●●● Και ο Γιάννης Μανώλης στη λίστα των βου- λευτών που ζητούν αναδρομικές αυξήσεις στις συντάξεις ●●● Μπορεί να σκούζει καθημερινά στα κεραμίδια σαν γάτος το Γενάρη ενάντια στη μηνημονιακή πολιτική, αλλά τα λεφτά δεν τα χαρίζει ●●● Κι αν

δεν τα πάρει τώρα, ελπίζει πως δα τα πάρει στο μέλλον ●●● Είναι και η αγωγή κατά του δημοσίου μια μορφή αποταμί- ευσης ●●● Και ο Αλεκάρας ο Χρυσαν- δακόπουλος, γνωστός και ως «φρουτά- κιας», στη λίστα ●●● Άλλα δεν έχει αξιώ- σεις, ανακοίνωσε το ΛΑΟΣ ●●● Τότε γιατί δεν πήρε πίσω την αγωγή; ●●● Βγήκαν σεριάνι και τα ζόμπι ●●● Και ο Κ. Στεφανόπουλος, με άρδο του στη φυλ- λάδα του Αλαφουζέικου, ζητά παράταση της κυβέρνησης Παπαδήμου μέχρι το τέ- λος της τετραετίας ●●● Καλά, αυτός ήταν πάντοτε παραδόπιστος ●●● Τι του

λείπει του ψωφιάρη, χάντρα με μαργαριτάρια ●●● (Υπάρχει και μια άλλη, ανάλογης σημασίας, λαϊκή παροιμία, αλλά μη παράδεση της δια αντίκειτο στα... χρηστά ήδη) ●●● Οπως μας πληροφορεί πανηγυρικό δελτίο Τύπου, «η Θεσσαλονίκη πρόσφατα κέρδισε τον τίτλο της Ευρωπαϊκής Πρωτεύουσας Νεολαίας για τα

2014» ●●● Με χρυσά κουτάλια δια φάντα τα λαμπόγια πάλι ●●● Οι άνεργοι νέοι οι της πόλης αναμένεται τότε να έχουν πιάσει το 60% ●●● Αντε, μωρή κλώσσου ●●● Αφιερωμένο στη Μούσχουρη ●●● Τα κουτσομπολίστικα έντυπα γράφουν διάφορα που δεν πορέκεται να τα αναλαύσει

- ◆ Λεπτομέρειες, αλλά έχουν τη σημασία τους. Στη «13η διεθνή συνάντηση κομμουνιστικών και εργατικών κομμάτων» του Περισσού συμμετείχαν και το ΑΚΕΛ που κυβερνά την καπιταλιστική Κύπρο, και το συριακό κόμμα που στηρίζει το καθεστώδειο Ασαντ και το ρωσικό κόμμα του Ζιουγκάνοφ, που οι θεσεις του είναι πιο δεξιές απ' αυτές του ΣΥΝ. Το δωσιλογικό «Κύκλο Ιράκ δεν παρευρέθηκε, αλλά έστειλε μήνυμα αλληλεγγύης! Ισως αυτές οι μικρές «λεπτομέρειες» να φωτίσουν τη νέα... μαρξιστική θέση για τη λαϊκή επανάσταση στη διάρκεια της οποίας... δε θα σπάσει ούτε ένοτέζάμι!
- ◆ Και ο Σαμαράς στο Ιαραήλ, για συναντήσεις υψηλότατου πολιτικού και πολιτειακού επιπέδου. Ετοιμάζεται για πωθητουργός (ελπίζει τουλάχιστον), οπότε πρέπει να γνωριστεί με τους νέους στρατηγικούς συμμάχους «μας» στην περιοχή. Η ΝΔ, βέβαια, δεν έκανε πολύ ντόρο για την επίσκεψη (πάντοτε τα νταλαβέρια με το σιω-

νιστικό καθεστώς δεν οφελούν εκλογικά), όμως αυτό δεν αλλάζει την ουσία της επίσκεψης Σαμαρά.

◆ Είπε ο Τσίπρας, μεταξύ άλλων φαιδρών, μιλώντας στη Νέα Σμύρνη: «Η σημερινή κυβέρνηση δεν έχει καμιά δημοκρατική νομιμοποίηση. Φτιάχτηκε για να σώσει τον δικομματισμό από την καταστροφή. Και οδήγησε το άλλοτε πανίσχυρο πολιτικό κατεστημένο στην τσέπη των γραφικών ακροδεξιών του Κατατζαφέρη». Δηλαδή, κυβερνά ο Καρατζαφέρης, έχοντας βάλει στην τσέπη του το ΠΑΣΟΚ και τη ΝΔ (ειδικά τη δεύτερη, που η συγκυβέρνηση της επιβλήθηκε και

ίσως της κόψει το δρόμο προς την αυτοδύναμια). Πάντα μεγολοφεύεις στις αναλύσεις τους οι Συρίζαιοι...
◆ Αυτό πια ξεπερνά την ένονα του ανέκδοτου. Ο Νίκος Μπίστης ανακοίνωσε ότι αποχωρεί από το ΠΑΣΟΚ κατηγορώντας τον Παπανδρέου ότι «απομακρύνθηκε από τις αρχές και τις θέσεις του!» Ποιος μιλάει για αρχές και θέσεις; Ο Μπίστης, που ξεκίνησε από τον Περισσό, πέρασε στον ΣΥΝ, έφυγε τάχα επικεφαλής νέας κίνησης, πέρασε στο ΠΑΣΟΚ (έγινε και υφυπουργός) και τώρα βάζει πλώρη για τη ΔΗΜΑΡ, μπας και καταφέρει να εκλεγεί κάποια στη

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Η μεγάλη, αν θέλετε, ανάγκη που έχουμε ως Εθνος είναι να δούμε ξανά πως να υπάρχει φως μπροστά μας, πως υπάρχει προοπτική. Αυτό θα κινητοποιήσει δυνάμεις και θα κινητοποιήσει κεφάλαια.

ΕΙΠΑΝ ΕΓΡΑΨΑΝ ΕΙΠΑΝ

Η αρνητική αντίδραση των μεγάλων ευρωπαϊκών αγορών δείχνει ότι οι αποφάσεις της Συνόδου Κορυφής δεν λειτουργησαν καθησυχαστικά για την κρίση χρέους στην ευρωζώνη. Στο κόκκινο βρίσκονται τα μεγάλα ευρωπαϊκά χρηματιστήρια με την πτώση να ξεπερνά σε αρκετά το 2%.

Το Βήμα

σθεί για να βγάλει την χώρα έξι από τους κινδύνους τους οποιους διατρέχει. Μία κυβέρνηση με πρωθυπουργό που διαθέτει αυτά τα προσόντα, με κύρος και γνωμιμίες στο εξωτερικό, αλλά και ακέραιο το δικαίωμα κατά το Σύνταγμα να διορίζει και να παίνει υπουργούς. Και το έχουμε. Ενιωθ. τον κ. Παπαδήμου

Κωστής Στεφανόπουλος
Η κυβέρνηση Παππαδόμου θέλει να παραμείνει στην εξουσία μέχρι να τελειώσει

κρίση στην Ευρώπη, προκειμένου η Ελάδα να σταθεροποιήσει οικονομικά και να μπει στο δρόμο της ανάπτυξης.

Πέτρος Ευθυμίου

- διεθνούς προστασίας θα το παρουν. Ολοι οι υπόλοιποι θεντροί έχουν είτε στο πρόγραμμα ή θελοντικών επιστροφών, είτε

, απελασεων.

Χρήστος Ιαπωνικής
Σε αυτή την περίοδο δεν μπορεί να είσαι Υπουργός και να κάνεις και άλλα πράγματα. Πρέπει να είσαι απερίσπατος να κάνεις αυτό που την πρέπει. Δεν υπάρχει υπουργείο που την προβλήματα δεν είναι καταγγελίσικα και σε καθημερινή βάση. Οχι Υπουργός και υποψήφιος αρχηγός. Τώρα είμαι Υπουργός. Δεν πρέπει να εμπλέξουμε την

στελέχη αυτής της κυβέρνησης
με τα εσωκομματικά των κομ-
μάτων.

Ανα Διαμαντοπούλου
Η χώρα θα χρειαστεί τον
Λουκά Παπαδόπουλο και μετά τις
ειδικότητές του.

Μιχάλης Χρυσοχοΐδης

Είναι καιρός να αρχίσουμε να αποκαλούμε την τρέχουσα κατάσταση με το όνομά της: είναι ύφεση. Σύμφωνοι, δεν είναι ένα ολοκληρωμένο ριπλέι της Μεγάλης Υφεσης, αλλά αυτό δεν είναι παρηγοριά.

Πολ Κρούγκμαν

Τα «μέτρα» δεν έχουν τελειωμό

Ποιος θυμάται τη φράση που επαναλάμβανε συνέχεια ο Βενιζέλος μετά τη σύνοδο κορυφής της ΕΕ στις 21 του περασμένου Ιούλη; «Βάλωμε πάτα στο βαρελί», ελέγε και ξανάλεγε επί σχεδόν τρεις μήνες ο αλαζόνας αστός πολιτικός. Το βαρελί, φυσικά, δεν έχει πάτα. Ούτε το βαρελί με τα κέρδη του διεθνώς χρηματιστικού κεφάλαιου και της ελληνικής πλουτοκρατίας ούτε το βαρελί με τα βάσανα του εργαζόμενου ελληνικού λαού. Άλλωστε, αυτά τα δύο βαρελιά επικοινωνούν με τρόπο αντίστροφο από τα συγκοινωνύτα δοχεία: φουσκώνει το ένα, φουσκώνει και το άλλο. Και κανένα από τα δύο δεν έχει πάτα. Πάτα βάζει μόνο η ταξική πάλη, η αντίσταση των εργατών. Οταν η ταξική πάλη διεξάγεται μόνο από τη μία πλευρά, με χαρακτηριστικά συνεχών επιθέσεων που θυμίζουν κύματα τσουνάμι, ενώ η άλλη πλευρά δεν έχει βρει τρόπο να προβάλει μια στοιχειωδώς αποτελεσματική άμυνα, ο πάτος των βαρελιών θα μεταποτίζεται συνέχεια.

Από την περασμένη Δευτέρα έχουμε συνεχώς μια φιλολογία για νέα μέτρα, που την τροφοδότησε η ίδια η κυβέρνηση και όχι η τρόικα, τα στελέχη της οποίας (για την ακρίβεια ο Τόμοσεν του ΔΝΤ, που έκανε δημόσιες εμφανίσεις) υπήρξαν εξαιρετικά προσεκτικά. Απλά, τα αστικά ΜΜΕ κάνουν πως δεν καταλαβαίνουν, παίζοντας το παιχνίδι της δημιουργίας τρόμου στον ελληνικό λαό, ώστε και τα νέα μέτρα να περάσουν χωρίς καμιά ουσιαστική αντίσταση που θα έθετε σε κίνδυνο την ασκούμενη πολιτική κυβέρνησης-τρόικας.

Μιλώντας στις Βρυξέλλες, αμέσως μετά την ολοκλήρωση της τελευταίας συνόδου κορυφής, ο πρωθυπουργός της συγκυβέρνησης υπήρξε... σιβυλλικά σαφής: «Βεβαιώση οικονομία λειτουργεί μέσα σε συνθήκες αβεβαιότητος. Ανάλογα με τις εξελίξεις και ανάλογα με ενδεχόμενες αποκλίσεις που μπορεί να σημειωθούν, να παραπηρθούν στο τρέχον έτος, θα εξεταστεί, εάν χρειαστεί, να γίνουν ορισμένες πρόσθετες ρυθμίσεις. Άλλα το βασικό σενάριο δεν είναι ότι θα συμβεί κάπι τέτοιο». Αυτά την Παρασκευή 9 Δεκέμβρη. Τη Δευτέρα 12 Δεκέμβρη ήταν η σειρά του Βενιζέλου: «Εάν καταγραφούν αποκλίσεις, πρέπει να δούμε τι θα γίνει. Άλλα αυτό είναι ένα τεράστιο πολιτικό ζήτη-

μα, για το οποίο πρέπει να αναλάβουν την ευθύνη όλες οι πολιτικές δυνάμεις και αυτές που στηρίζουν την Κυβέρνηση Παπαδήμου και αυτές που διεκδίκουν να κυβερνήσουν τον τόπο και να του δώσουν μια άλλη κατεύθυνση και μια άλλη προσπτική».

Φυσικά, ο Βενιζέλος ήξερε πολύ καλά ότι υπάρχουν αποκλίσεις στον συμφωνημένο προϋπολογισμό του 2011. Και αυτός και η τρόικα ήξεραν ότι θα υπάρξουν αποκλίσεις, όταν συμφωνούσαν τα νούμερα που θα βάλουν ως «εκτιμήσεις πραγματοποίησεων». Ηξεραν, για παράδειγμα, ότι η «ύφεση» θα είναι μεγαλύτερη από 5,5%, επομένως τα προβλέπομένα έσοδα θα είναι μικρότερα. Απλά, έκαναν αυτές τις εξωπραγματικές «προβλέψεις» γιατί η τακτική τους περιλαμβάνει το μαρτύριο της σταγόνας. Τα πακέτα μέτρων δεν πρέπει να ανακοινώνονται παρά λίγες μέρες πριν παρθούν. Στο μεσοδιάστημα ανάμεσα σε δυο πακέτα ο κόσμος πρέπει να μένει με την ελπίδα ότι μάλλον τελείωσε το μαρτύριο του.

Τη Δευτέρα ο Βενιζέλος δεν ήξερε μόνο ότι γενικά θα πέσουν έξω οι «εκτιμήσεις πραγματοποίησεων» για το 2011, αλλά και πόσο περίπου πέφτουν έξω μέχρι στιγμής, αφού την Τρίτη το πρωί δημοσιεύτηκαν τα στοιχεία του 11μηνου, που παρουσίασαν τη «μαύρη τρύπα» ν' ανοίγει, παρά τα χαράτσια που έχουν αρχίσει να εισπράττουν. Αυτή η «μαύρη τρύπα» ξεπέρασε τα 3,5 δισ. και δεν υπάρχει περίπτωση να μαζέψουν 7,5 δισ. μέχρι το Φλεβάρη για να την κλείσουν. Επομένως, θα αναγκαστούν να πάρουν νέα μέτρα.

Πόσο πιο καθαρά να μας το πουν; Ομως, το θέμα δεν είναι τα πρόσθετα αντιλαϊκά και αντεργατικά μέτρα που θα ληφθούν σύντομα, προκειμένου να κλείσει ο προϋπολογισμός του 2011 ή τα πρόσθετα μέτρα που θα ληφθούν μέσα στο 2012, προκειμένου να κλείσει ο προϋπολογισμός του 2012, που επίσης στηρίζεται σε «εξωπραγματικές» προβλέψεις για την εξέλιξη του ΑΕΠ, τις οποίες το ΔΝΤ έχει ήδη αναθεωρήσει. Το θέμα είναι η γενικότερη κατεύθυνση, την οποία μπορεί να δει κανείς καθαρά στην έκθεση του ΔΝΤ (η κυβέρνηση δεν τη μετέφρασε στα ελληνικά, για ευνόησης λόγους), αλλά και στις δημόσιες παρεμβάσεις του Τόμοσεν.

«ΔΝΤ: Αποτύχαμε, κόψτε μισθούς». Αυτός ήταν ο πρωτοσέλιδος τίτλος της «Έλευθεροτυπίας» την περασμένη Τετάρτη. Στην έκθεση του ΔΝΤ, την οποία σχολίαζε με τον τίτλο της η εφημερίδα, ο όρος «κενό ανταγωνιστικότητας» έρχεται και επανέρχεται συνεχώς. Προβλέπεται, μάλιστα, ότι θα απαιτηθεί μια

νική του εμφάνιση σε μπρίφινγκ ο Καψής ανέλαβε να κάνει «μασάζ» στους δημοσιογράφους: «**Αυτή τη σπηλή** δεν υπάρχει στο τραπέζι κάτι. Είναι σαφές ότι θα γίνει προσπάθεια να υλοποιηθεί στο ακέραιο το πρόγραμμα και να μη χρειαστούμε μέτρα ή να χρειαστούν τα λιγότερο δυνατά. **Αυτή τη σπηλή** δεν υπάρχουν πάντως κάποια μέτρα στα οποία έχουμε δεσμευτεί. Και είναι επίσης σαφές, ότι τα φοροεισπρακτικά μέτρα δεν τα αντέχει η οικονομία. Αλλά δεν θέλω να σχολίασω μέτρα που δεν υπάρχουν στο τραπέζι, **αυτή τη σπηλή**. Οταν και αν χρειαστούν, τότε θα ληφθούν μέτρα για να υλοποιηθούν οι δεσμεύσεις που έχει αναλάβει. Θα γίνει ο, περισσότεροι στηρίζονται το **ΔΝΤ**, και ο κατώτατος μισθός, γιατί είναι ψηλότερος σε σχέση με άλλες χώρες!

Προς το παρόν, όπως διαβεβαίωσε ο Κουτρουμάνης, δεν τίθεται θέμα 13ου και 14ου μισθού (αυτό το βγάζει από το τοεπάκι του ο εκάστοτε υπουργός για να λειτουργήσει σαν μπαμπούλας), ούτε ζήτημα ΕΓΣΣΕ. Φυσικά. Στόχος αυτή την περίοδο είναι να ακυρώσουν στην πράξη όλες τις κλαδικές συμβάσεις και να συμπιέσουν όλους τους μισθούς και τα μεροκάματα στα επίπεδα της ΕΓΣΣΕ. Μετά θα έρθει και η ώρα της ΕΓΣΣΕ, γιατί δεν μπορεί όλοι οι μισθοί να είναι στα ίδια επίπεδα. Βέβαια, εδώ μιλάμε για τους ονομαστικούς μισθούς, έτσι όπως καθορίζονται από την ΕΓΣΣΕ, και όχι για τους μισθούς και τα μεροκάματα που στην πράξη πληρώνουν οι καπιταλιστές. Ποιος εργαζόμενος δεν έρει ότι βασιλεύει η απόλυτη ασυδοσία, ότι πληρώνουν όσα γουστάρουν κι αν ο εργαζόμενος διαμαρτυρηθεί η απάντηση είναι «αν σ' αρέσει»;

Κυνικός και απροκάλυπτος ο Τόμοσεν, μιλώντας κι αυτός από το βήμα του Ελληνοαμερικανικού Επιμελητήριου, ζήτησε «βελτίωση της εργασιακής ευελιξίας σύνδεση των μισθών με την παραγωγικότητα και αναστολή της ΕΓΣΣΕ! Μίλησε για «προνομιούχες επιχειρήσεις, όπου οι μισθοί είναι υψηλοί, όπως τις πρώην κρατικές εταιρίες που σήμερα είναι ιδιωτικές» (ο νοών νοείτω). Και η κυβέρνηση έχει δεσμευτεί ότι μέσα στο 2012 θα κάνει «εθνικό κοινωνικό διάλογο» γι' αυτά τα θέματα.

■ **Προσκύνησε και ο Σαμαράς τους Σιωνιστές του Ισραήλ**

«Οι μεγάλοι μας φίλοι»

Δεν μας προξένησε καμιά εντύπωση η επίσκεψη Σαμαρά στο Ισραήλ, όπου είχε επαφές με ολόκληρη την πολιτική και πολιτειακή ηγεσία (Νετανιάχου, Λίμπερμαν, Πέρεζ, Λίβνι, Αβαλόν). Ακολουθώντας το δρόμο που άνοιξε ο Παπανδρέου, ο Σαμαράς έσπευσε να διαβεβαιώσει τους σιωνιστές ηγέτες ότι και για το κόμμα του, που φιλοδοξεί να κυβερνήσει αυτοδύναμα την Ελλάδα, η συμμορία με το Ισραήλ είναι στρατηγικής συμμορίας (για «μακροπρόθεσμη και στρατηγικού χαρακτήρα συνεργασία των δύο χωρών» έκανε λόγο ο Σαμαράς).

Εκμεταλλεύμενοι τη συγκυρία οι Σιωνιστές έχουν εξαπλώσει μια μεγάλη εκστρατεία για την κατάκτηση του εδάφους που επί δεκαετίες είχαν χαμένο στην Ελλάδα. Το εβραϊκό λόγιο ρίχνει χρήμα και τα παπαγαλάκια γράφουν αβέρτα. Οχι μόνο για τους ισραηλινούς τουρίστες που θα σώσουν τον χειμαζόμενο ελληνικό τουρισμό και τις διάφορες μπιζένες, αλλά και για τα λεγόμενα εθνικά θέματα που θα τα στηρίξει το εβραϊκό λόγιο στη ΗΠΑ. Έχουν φτάσει στην ξεδιαντροπιά να γράφουν ότι ο Νετανιάχου τηλεφώνησε στη Μέρκελ και της ζήτησε να στηρίξει την Ελλάδα (!), λες και υπάρχει περίπτωση να συμβεί κάτι τέτοιο. Λες και ο Νετανιάχου έχει τέτοια δύναμη ή η Μέρκελ θα καθορίσει την πολιτική της από τη θα της πει ο ένας και ο άλλος.

Γίνεται κυριολεκτικά μια συνεχής πλύση εγκεφάλου, με στόχο να ξεχάσει ο ελληνικός λαός τα αισθήματά του για τη βάρβαρη σιωνιστικό καθεστώς και την εκτίμηση και το σεβασμό που τρέφει για τον παλαιοιστινιακό λαό και τον απελευθερωτικό του άγνωμα.

Το γεγονός αυτό επιφορτίζει με μεγαλύτερα καθήκοντα το κίνημα αλληλεγγύης στην Παλαιοιστινιακή Αντίσταση, που δεν περνά και τις καλύτερες μέρες του. Χωρίς να φύγει στηρίγματα στην αστική πολιτική (η στάση της οποίας είναι δεδομένη), χωρίς να ΜΚΟποιείται, χωρίς να χάνεται σε δευτερεύοντα πρόγματα, το κίνημα αλληλεγγύης πρέπει να αποδομεί συνεχώς τη σιωνιστική προπαγάνδα, να ξεβρακώνει την αστική πολιτική ηγεσία και τα παπαγαλάκια και να κρατάει ζωντανά τα αισθήματα αλλ

■ Yeshev

Ο Σάλεχ αποχωρεί, το καθεστώς παραμένει

Με τους ευνοϊκότερους όρους για τον ίδιο και την κάστα του, για τα γειτονικά δεσποτικά καθεστώτα και τους αμερικάνους πάτρωνές τους αποχωρεί τελικά από την εξουσία ο δικτάτορας της Υεμένης Αλί Σάλεχ μετά την υπογραφή από μέρους του της συμφωνίας του Συμβουλίου Συνεργασίας του Κόλπου στις 23 Νοεμβρίου στο Ριάντ της Σαουδικής Αραβίας.

Η συμφωνία αυτή προβλέπει πλήρη ασυλία για τον ίδιο, τους στενούς συγγενείς του και συνεργάτες του για τα εγκλήματα που διέπραξαν κατά την 33χρονη θητεία του και ιδιαίτερα κατά τη διάρκεια της 10μηνης λαϊκής εξέγερσης. Τη μεταβίβαση της εξουσίας στον αντιπρόεδρο και στενό συνεργάτη του στρατηγό Μανσούρ Χάντι, ενώ ο Άλι Σάλεχ θα διατηρήσει τον τίτλο του προέδρου μέχρι τις επικείμενες προεδρικές εκλογές. Το σχηματισμό κυβέρνησης «εθνικής ενότητας», την

παράδοση της εξουσίας από το Σάλεχ μέχρι τις 23 Δεκεμβρίου και την πραγματοποίηση προεδρικών εκλογών σε 60 μέρες, στις οποίες, συμφωνία με την αστική αντιπολίτευση, μοναδικός υποψήφιος θα είναι ο αντιπρόεδρος Μανσούρ Χάντι. Ο γιος του δικτάτορα Αχμέντ παραμένει διοικητής της πανίσχυρης Ρεπουμπλικανικής Φρουράς και σανηψίσ του των Κεντρικών Δυνάμεων Ασφάλειας.

κοίνωσε τη σύνθεση της νέας κυβέρνησης «εθνικής ενότητας» για μια μεταβατική περίοδο 2 χρόνων, για οποιά θα έχει την ευθύνη και για τη σύνταξη του νέου συντάγματος. Η κυβέρνηση αυτή αποτελείται από 35 υπουργούς, οι μισοί από την αντιπολίτευση και οι άλοι μισοί από τη κυβερνών κόμμα του Σάλεχ, από τους οποίους ο 9 ήταν υπουργοί της απερχόμενης κυβέρνησης. Μα άλλα λόγια, ο νυν αντιπρόεδρος κατα

προσεχώς πρόεδρος, που συγκεντρώνει την περισσότερη εξουσία, και οι μισοί υπουργοί είναι άνθρωποι του Σάλεχ, «σάρξ εκ της σαρκός» του καθεστώτος, και οι εκπρόσωποι της εξωνημένης αντιπολίτευσης είναι το «φύλο συκήσ», δηλαδή το ματωβαμένο καθεστώς παραμένει ουσιαστικά άθικτο.

Στις δεδομένες συνθήκες, η συμφωνία αυτή ικανοποιεί σε σημαντικό βαθμό τη σαουδαραβική μοναρχία, για την οποία αποτελεί σοβαρή απειλή η συνέχιση της αναταραχής και του χάους στο μαλακάτης υπογάστριο, για τα υπόλοιπα δεσποτικά καθεστώτα του Κόλπου, που θεωρούν επίσης απειλή μια σαφή νικηφόρα έκβαση της λαϊκής εξέγερσης στην Υεμένη καθώς και για τους αμερικάνους πάτρωνές τους, που θέλουν ασφαλείς τους θαλάσσιους δρόμους μεταφοράς του πετρελαίου.

Ομως η συμφωνία αυτή δεν ικανοποιεί καθόλου τη μεγάλη μάζα των διαδηλωτών και τη νεολαία που ξεκίνησε την εξέγερση τον περούσιο Φλεβάρη. Αυτοί απορρίπτουν τη συμφωνία, καταγγέλουν τις πολιτικές δυνάμεις της αντιπολίτευσης που την αποδέχτηκαν και συμμετέχουν στην κυβέρνηση και συνεχίζουν να διαδηλώνουν απαιτώντας την τυμωρία του Σάλεχ και των στενών συνεργατών του, καθώς και ουσιαστικές πολιτικές αστικοδημοκρατικές μεταρρυθμίσεις. Με τα αιτήματα αυτά κατέβηκαν εκαποντάδες χιλιάδες στους δρόμους της πρωτεύουσας Σανά και άλλων πόλεων της Υεμένης την περασμένη Κυριακή, 1 Δεκεμβρίου.

Εκτός από το λαϊκό κίνημα, σα βαροί αποσταθεροποιητικού παρόγνοτες για τις απόλυτα ελεγχόμενες πολιτικές εξελίξεις που επιχειρούν να δρομολογήσουν το καθεστώς και οι πάτρωνές του είναι η σιτική εξε

γερση στο βορρά, το αποσχιστικό κίνημα στη νότια Υεμένη και το ριζοσπαστικό ισλαμικό κίνημα, που έχει ενισχυθεί σημαντικά κατά τη διάρκεια της λαϊκής εξέγερσης και έχει καταφέρει να θέσει υπό τον έλεγχό του περιοχές της επαρχίας Αμπιάν, έχοντας δώσει σκληρές μάχες με τον κυβερνητικό στρατό. Συνεπώς τίποτα δεν έχει τελειώσει και η κατάσταση θα παραμείνει εξαιρετικά ρευστή για απροσδιόριστο χρόνο. Το τραγικό και στην περίπτωση της Υεμένης είναι ότι η έλλειψη οργανωμένης πολιτικής δύναμης ικανής να υπερασπίσει τα συμφέροντα της εργατικής τάξης και των φτωχολαϊκών στρωμάτων άφησε ελεύθερο το πεδίο στις δυνάμεις της αιστικής αντιπολίτευσης να πατήσουν στο αίμα των εκατοντάδων νεκρών και χιλιάδων τραυματιών αγωνιστών της εξέγερσης για να ανέβουν στο τρένο της εξουσίας.

■ Αφγανιστάν

Απόπειρα διχασμού

Μπορεί η αρχική προσπάθεια να ενοχοποιηθούν οι Ταλιμπάν για τις πολινέκρες επιθέσεις αυτοκτονίας, με τουλάχιστον 80 νεκρούς, σε δύο σιτικά τζαμιά στην Καμπούλ και στη Μαζάρ-ι-Σαρίφ στις 6 Δεκεμβρίου, την ημέρα της Ασούρα, από τις μεγαλύτερες θρησκευτικές σιτικές γιορτές, να μην καρποφόρησε, όχι μόνο γιατί καταδίκασαν αμέσως τις επιθέσεις αυτές, αλλά και γιατί δεν συνάδουν με την τακτική τους ούτε υπάρχει προηγούμενο ενδοθρησκευτικών συγκρούσεων στο Αφγανιστάν. Ομως η ουσία δεν αλλάζει, παρόλο που η ευθύνη τελικά αποδόθηκε στην πακιστανική οργάνωση Lashkar-e-Jhangvi. Ο στόχος ήταν σαφής. Η όξυνση των θρησκευτικών αντιθέσεων, η πρόκληση εμφύλιων συγκρούσεων, μίσους και διχασμού, κατά το πρότυπο του Ιράκ, με δεδομένες τις διαφορές μεταξύ των δύο χωρών, όπου οι Αμερικανοί κατάφεραν να στρέψουν τους Σουνίτες εναντίον των Σιιτών και να υπνονομεύσουν την ιρακινή αντίσταση εναντίον των δυνάμεων κατοχής.

λεί ολούς τους Αργανούς να ενώσουν τα χέρια τους και να συνεργαστούν για να εμποδίσουν τέτοια περιστατικά σύμφωνα με τα εθνικά και τα θρηκευτικά τους καθήκοντα, γιατί τέτοιες ενέργειες του εχθρού είναι εναντίον όλων των πολιτών και της χώρας.

κτές πράξεις είναι κακό πράγμα. Μερικοί μέσα στην αμερικάνικη πολεμική μηχανή υποστηρίζουν εδώ και καιρό ότι η εμφάνιση μιας απεχθέστερης εξέγερσης θα μπορούσε να είναι πολύ χρήσιμη για τους πολεμικούς σκοπούς του NATO. Τόσο χρήσιμη, στην πραγματικότητα, ώστε θα έπρεπε ξένες δυνάμεις να επιχειρήσουν να ενθαρρύνουν τέτοια συμπεριφορά.

Ένας απ' αυτούς είναι ο Peter Lavoy, πρώην πρόεδρος του Εθνικού Συμβουλίου Πλη-

ρηθεί θέμα εχθρότητας με-
ταξύ σουνιτών και σιιτών.
Τους καλεί να κλείσουν τα αυ-
τιά τους στους εσωτερικούς
πράκτορες που θέλουν να το
παρουσιάζουν σαν εσωτερι-
κή και θρησκευτική σύγκρου-
ση για να υπηρετήσουν τα
συμφέροντά τους και να ικα-
νοποιήσουν τα αφεντικά
τους.

– Δίνει οδηγίες σ' όλους τους μουζαχεντίν, παράλληλα με τα άλλα τους καθήκοντα, να δώσουν την απαιτούμενη προσοχή για να αποτρέψουν τέτοιες πράξεις.

Θα μπορούσε να θεωρήσει κανείς συνομαστολογία τα περί «εισβολέων και εχθρών του Αργυρανιστάν», όμως κάποιες αναιφορές σε σχετικό άρθρο της βρετανικής εφημερίδας «Guardian» (8/12/11) και όχι μόνο συνηγορούν υπέρ της

Το άρθρο αυτό, μεταξύ άλλων, αναφέρει: «Ομως δεν θεωρούν όλοι ότι τέτοιες φορ-

ροφοριών των ΗΠΑ (National Intelligence Council), το σώμα που εξετάζει τα δεδομένα του μηχανισμού συγκέντρωσης πληροφοριών της αμερικανικής κυβέρνησης και καταλήγει σε αναλύσεις, για τις οποίες σπάνια γίνεται δημόσια συζήτηση.

Σύμφωνα με ντοκουμέντο που έδωσε στη δημοσιότητα το WikiLeaks, σε μια κλειστή συνάντηση με πρεσβευτές στα κεντρικά γραφεία του NATO στις Βρυξέλλες το Δεκέμβριο του 2008, ο Lavoy

παρουσιάζοντας μια στρο-
τηγική για να κερδίθει ο πά-
λεμος στο Αφγανιστάν,
οποία δεν δόθηκε ποτέ στη
δημοσιότητα, μεταξύ άλλων
είπε: "Η διεθνής κοινότητα
πρέπει να αυξήσει την πίεση
στους Ταλιμπάν το 2009 για
να τους αναγκάσει να εκδο-
λώσουν τις βίαιες και ιδεολο-
γικά ριζοσπαστικές τάσεις
τους. Αυτό θα αποξενώσει
τον πληθυσμό και θα μας δώ-
σει μια ευκαιρία να χωρίσουμε
με τους Ταλιμπάν από το
πληθυσμό"....

με το συγκεκριμένο αίτημα. Παρολαυτά,
μια τέτοια εξέλιξη δεν φαντάζει πιθανή,
αφού όπως υποστηρίζουν πολλοί αντι-
κανταφρικοί εκτός Τρίπολης, η αποχώρη-
σή τους από την πρωτεύουσα θα άφηνε
μοναδικούς διεκδικητές της εξουσίας τους
ισλαμιστές του Μπελχάτζ, που έχουν έδρα
την πόλη, και το ΕΜΣ.

Εκτός από το ολληλοφάγωμα τον διάφορων ενοπλών ομάδων, σε μεγάλο πονοκέφαλο για το Εθνικό Μεταβατικό Συμβούλιο έχει εξελιχθεί και η συγκέντρωση τεράστιων ποσοτήτων οπλισμού από το στρατιωτικό συμβούλιο της Μισράτα. Η δημιουργία ενός μεγάλου οπλοστασίου στην πόλη, με τη συγκέντρωση οπλισμού κατά τη διάρκεια της τελευταίας φάσης του πολέμου, ήταν ένας από τους στόχους του τοπικού συμβουλίου, προκειμένου να το χρησιμοποιήσει σαν μέσο πίεσης για να διεκδικήσει μεριδιού στην εξουσία. Τοπικοί αξιωματούχοι δηλώσαν στο

Το αίμα κυλάει, εκδίκηση ζητάει...

Γνωρίζετε ότι στη «μοναδική δημοκρατία της Μέσης Ανατολής» το πέτογμα μιας πέτρας πιμωρείται ακόμα και με θάνατο; Αν όχι, δεν έχετε ακούσει την ιστορία του 28χρονου Μουσταφά Ταμίμι. Του «τρομοκράτη» που διαδήλωνε μαζί με πολλούς άλλους συγχωριανούς του στο μικρό χωριό Νάμπι Σάλεχ της Δυτικής Οχθης.

Εκατοντάδες διαδηλώσεις έχουν γίνει από το 2009 ενάντια στην κλοπή της γης από τους Σιωνιστές, προς όφελος του ισραηλινού εποικισμού Halamish. Μια από αυτές ήταν η διαδήλωση στο κέντρο του χωριού την προηγούμενη Παρασκευή 9/12, που αντιμετωπίστηκε με τον συνήθη τρόπο από το σιωνιστικό στρατό κατοχής. Με εκτεταμένη χρήση δακρυγόνων. Με μια «μικρή διαφορά». Ενα από αυτά που εκτοξύτηκαν από όπλο δακρυγόνων μεγάλου βεληνεκούς, που κρατούσε ο ισραηλινός στρατιώτης μέσα στο τζιπ που έσπευσε να ανοίξει δρόμο σε μία μπουλντόζα, καρφώθηκε στο πρόσωπο του Μουσταφά, σε απόσταση που δεν ξεπερνούσε τα δέκα μέτρα. Στην «έρευνα» που διεξήγαγε ο ισραηλινός στρατός, ο στρατιώτης φέρεται να υποστηρίζει ότι «δεν είδε» τον Ταμίμι που πετούσε πέτρες στο τζιπ. Οι φωτογραφίες τον διαψεύδουν.

Ο Ταμίμι άφησε την τελευταία του πνοή λίγες ώρες αργότερα. Πέθανε ως ήρωας, ως ένας από τους χιλιάδες ήρωες της παλαιστινιακής επανάστασης που συνεχίζεται έξι δεκαετίες τώρα. Οι δολοφόνοι εξακολουθούν όχι μόνο να παραμένουν αιτιώρητοι, αλλά και να θεωρούνται ισότιμο μελος της «διεθνούς κοινότητας». Γιατί δολοφόνος του Ταμίμι δεν είναι μόνο ο ισραηλινός στρατιώτης. Πίσω του υπάρχει ένα ολόκληρο κράτος που δολοφονεί αυστόλια, στερώντας την λευτερία σε 2.5 εκατομμύρια Παλαιστίνιους της Δυτικής Οχθης και αποκλείοντας σε μία πελώρια φυλακή άλλο 1.5 εκατομμύριο Παλαιστίνιους της Λωρίδας της Γάζας, που υποφέρουν από τον ισραηλινό αποκλεισμό.

Ο Ταμίμι δεν ζητά ούτε τα δάκρυά μας ούτε τον οίκτο μας. Εκδίκηση ζητάει και δικαίωση σ' έναν αγώνα που οι ισχυροί της Γης έχουν βαφτίσει «τρομοκρατικό», φτάνοντας σε απίθανου τύπου γελοιότητες, όπως η αντιστροφή της προγματικότητας που έκανε ο υποψήφιος για την ηγεσία των Ρεπουμπλικάνων, Νιούτ Γκίνγκριτς, που υποστήριξε ότι... δεν υπάρχουν Παλαιστίνιοι, αλλά Αραβες, οι οποίοι εκτός των άλλων είναι και... τρομοκράτες! Οπως και οι Αμερικανοί δεν είναι... Αμερικάνοι, αλλά... Ευρωπαίοι, Αφρικανοί και Ασιάτες, θα του απαντούσαμε εμείς...

Reuters, ότι θα το παραδώσουν στον εθνικό στρατό μόλις δημιουργηθεί. Αυτή η δήλωση αποτελεί μια ξεκάθαρη αμφισβήτηση του ΕΜΣ και του Εθνικού Λιβυκού Στρατού που αυτό έχει στήσει.

Αμφισβήτηση του ΕΜΣ και του επικεφαλής του Μουσταφά Αμπντελτζαλί δεν υπάρχει μόνο από τις αντίπαλες φατρίες, αλλά και από το εσωτερικό του. Σύμφωνα με το Reuters, εκατοντάδες διαδηλωτές συγκεντρώθηκαν στην πλατεία Σάχαρα της Βεγγάζης, έδρας του ΕΜΣ, ζήτωντας την απομάκρυνση του Αμπντελτζαλί από την ηγεσία του ΕΜΣ, αλλά και διαφόρα στις εργασίες της νέας κυβέρνησης. Αποτέλεσμα των διαδηλώσεων ήταν η δέσμευση από τη μεριά

του Αμπντελτζαλί ότι η Βεγγάζη θα γίνει στο μέλλον η οικονομική πρωτεύουσα της χώρας, μετά τη σταθεροποίηση της κατάστασης.

Παράλληλα, ο αμερικανοκίνητος πόλεμος ενάντια στην τρομοκρατία επεκτείνεται και στο έδαφος της Λιβύης. Σύμφωνα με το σάιτ Algeria ISP, η Αμερική σε συνεργασία με τη Γαλλία έχει εγκαταστήσει βάση με μη επανδρωμένα αναγνωριστικά αεροπλάνα, γνωστά και ως drones, στη χώρα, για αναγνωριστικές αποστολές σε γειτονικές χώρες, όπως ο Νίγηρας, το Μάλι και η Μαυριτανία. Στόχος των συγκεκριμένων αποστολών είναι να εντοπίσουν δίκτυα διακίνησης όπλων της Άλ Κάιντα στο Ισλαμικό Μαργρέμπ.

■ Διάσκεψη για το κλίμα

Εμπόριο ελπίδας, αλλά... σε χαμηλούς τόνους

Πίνακας 1: Μεταβολή εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα (CO₂)

Χώρα	Μεταβολή εκπομπών CO ₂ , 1990-2008	Μεταβολή εκπομπών CO ₂ , 2008-2010	Ποσοστό εκπομπών επί του συνόλου παγκόσμια	
			2008	2010
Κίνα	166.5%	17.20%	21.92%	24.59%
ΗΠΑ	16.8%	-3.17%	17.68%	16.39%
Ινδία	124.1%	18.78%	5.43%	6.18%
Ρωσία	-23.1%	-1.16%	5.33%	5.04%
Ιαπωνία	8.5%	-5.76%	3.77%	3.40%
Γερμανία	-17.0%	-3.06%	2.45%	2.28%
Καναδάς	20.5%	-4.70%	1.70%	1.55%
Βρετανία	-8.8%	-5.67%	1.63%	1.47%
Παγκόσμια	41.7%	4.47%	100%	100%

Πηγή: Global Carbon Project

διάσκεψης ήταν ότι συμφωνήθηκε να ξεκινήσουν συνομιλίες για την υιοθέτηση δεσμευτικής συμφωνίας το 2015, η οποία θα τεθεί σε ισχύ το 2020! Μέχρι τότε, οι 2 βαθμοί Κελσίου της αύξησης της παγκόσμιας θερμοκρασίας (από τα προβομηχανικά επίπεδα), που θεωρούνται όριο κινδύνου για μια ανεπίστρεπτη περιβαλλοντική καταστροφή, μπορεί να έχουν γίνει πραγματικότητα, αλλά ποιος ενδιαφέρεται; Κουβέντα να γίνεται... και το περιβάλλον μπορεί να περιμένει.

Στο μεταξύ, οι εκπομπές CO₂ αυξάνονται παγκόσμια, όπως δείχνει ο Πίνακας 1 που συντάξαμε βάσει των στοιχείων της οργάνωσης Global Carbon Project (βλ. http://www.globalcarbonproject.org/carbonbudget/10/files/CDIAC_Preliminary%20CO2%20emissions_2008-2010.MASTER_vs.8Sept2011.xls) και παλαιότερων στοιχείων που είχαμε δημοσιεύσει σ' αυτές εδώ τις στήλες (βλ. «Κόντρα», αρ. φύλλου 581, 19/12/09, http://www.eksegerisi.gr/article.php?article_id=638&cat_id=27).

Το αξιοσημείωτο είναι ότι οι εκπομπές αυξάνονται παρά την οικονομική κρίση που οδήγησε σε συρρίκνωση της βιο-

έξαετής παράταση στις αναπτυγμένες χώρες να πάσουν τους στόχους του πρωτοκόλλου του Κιότο, που υιοθετήθηκε στις 11 Νοέμβρη του 1997 και εξέπνεε το 2012. Να μειώσουν, δηλαδή, τις εκπομπές αερίων που ευθύνονται για το φαινόμενο του θερμοκηπίου (κυρίως διοξειδίο του άνθρακα) κατά 5% σε σχέση με τα επίπεδα του 1990, πλέον μέχρι το 2018, αντί του 2012 που ζητούσε το πρωτόκολλο του Κιότο, το οποίο όμως δεν έχουν επικυρώσει ακόμα οι τρεις μεγαλύτερες χώρες-υπουργοί (Κίνα, ΗΠΑ και Ινδία), που εκπέμπουν το 47% του συνόλου των εκπομπών CO₂!

Στο Ντέρμπταν δόθηκε μια

Ένα άλλο «επίτευγμα» της

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 7

■ Συρία

Μπρα-ντε-φερ εν μέσω διαδηλώσεων και απεργιών

Με την εκπρόσωπο της Υπατησης Αρμοστείου του ΟΗΕ για τα ανθρώπινα δικαιώματα, Νάβι Πιλέι, να μιλά στο Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ για 5.000 νεκρούς (300 εκ των οποίων παιδιά) και 14.000 φυλακισμένους της συριακής εξέγερσης, που συνεχίζεται από τον περασμένο Μάρτη, και τον ρώσο υπουργό Εξωτερικών, Σεργκέι Λαβρόφ, να κατηγορεί τη Δύση για «ανίθικη στάση» απέναντι στη Συρία, αφού κατά τη γνώμη του η Πιλέι θα έπρεπε να καταγγείλει και τη συριακή αντιπολίτευση και όχι μόνο τις δυνάμεις ασφαλείας του καθεστώτος, συνεχίζεται το μπρα-ντε-φερ μεταξύ των υποστηρικτών του καθεστώτος Ασαντ και των αντιπάλων του. Ενα μπρα-ντε-φερ που δεν θα σταματήσει σύντομα, καθώς η Ρω-

διο, στη Χομς, τη Ντεράτο, τα πραστια της Δαμασκού και άλλο, ενώ από την περασμένη Κυριακή έχει ξεκινήσει απεργία διαρκείας, την οποία απαγόρευσε φυσικά το καθεστώς, χωρίς όμως να πετυχαίνει και πολλά πράγματα, όπως φαίνεται. Τα ξένα πρακτορεία και οι εκπρόσωποι της αντιπολίτευσης μιλούν για επιτυχία της απεργίας, παρά την επέμβαση του στρατού που υποχρέωσε μαγαζάτορες της Δαμασκού ν' ανοίξουν τα μαγαζιά τους. Ο κλοιός όλο και στενεύει γύρω από το καθεστώς Ασαντ που μάχεται να διατηρηθεί με νύχια και με δόντια στην εξουσία, ενώ οι πολιτικοί του αντίπαλοι συνωστίζονται στις «αυλές» των ιμπεριαλιστ

Νέο κίνημα

Μολονότι τα γκάλοπ δείχνουν κατάρρευση της συγκυβέρνησης Παπαδήμου, η απογοήτευση και η απάθεια φαίνεται να καλύπτουν το σώμα της εργαζόμενης κοινωνίας. Κάποιες μικροαψιμαχίες εδώ κι εκεί και ο πρωικός αγώνας των απεργών της Χαλυβουργίας είναι τα μόνο επεισόδιο που ταρακουνούν το τέλμα, χωρίς όμως και να δημιουργούν ευρύτερη κινητοποίηση, γι' αυτό και τα καθεστωτικά ΜΜΕ μπορούν και τα θάβουν σχετικά εύκολα.

Οταν κατατεθεί το πρώτο πακέτο των νέων αντιλαϊκών και αντεργατικών μέτρων (ίσως και μέχρι τα τέλη του χρόνου ή στις αρχές Γενάρη), είτε με τη μορφή κατεπείγοντος πολυνομοσχέδιου είτε με τη μορφή Πράξεων Νομοθετικού Περιεχόμενου, θα έχουμε και πάλι ένα «ζωήρεμα». Κάποια συλλαλητήρια, ίσως μια ακόμη 24ωρη απεργία και τέρμα.

Στο δρόμο βλέπεις πια μόνο σκυθρωπά πρόσωπα. Στα καφενεία και τις κοινωνικές συναναστροφές ακούς οργισμένες συζητήσεις με κυρίαρχο στοιχείο τη σύγχυση, τα αδιέξοδα, την απελπισία.

Αυτή η κατάσταση προκύπτει ως αποτέλεσμα του χαρακτήρα του έως σήμερα κινήματος διαμαρτυρίας και αντίστασης. Είναι ένα κίνημα, σε όλες τις μαζικές του εκφάνσεις, που ελέγχεται είτε άμεσα είτε έμμεσα από θεσμικές δυνάμεις. Από δυνάμεις του συστήματος, οι οποίες έχουν κάθε λόγο να σπείρουν την απογοήτευση και να εδραιώσουν τη συνείδηση της μοιρολατρίας, της αναποτελεσματικότητας κάθε αντίστασης.

Υπάρχει, βέβαια, πάντα η προοπτική μιας κοινωνικής έκρηξης με ταξικά χαρακτηριστικά. Κι είναι αυτή η προοπτική που τροφοδοτεί την πολιτική κρίση στις κορυφές του συστήματος, οι οποίες αναλογίζονται με τρόπο με ποιες πολιτικές εφεδρείες θα διαχειριστούν μια τέτοια πραγματικότητα.

Και πάλι όμως, αντιμέτωπο με μια εξέγερση χωρίς συγκεκριμένο πολιτικό πρόγραμμα, χωρίς σχέδιο, χωρίς προοπτική, το σύστημα ευελπιστεί ότι θα μπορέσει να διαχειριστεί πολιτικά και κοινωνικά τις τύχεις του, ότι θα καταφέρει να δημιουργήσει μια βραχύβια έστω εναλλακτική λύση, για να πάει στη συνέχεια σε πιο σταθερές λύσεις, χωρίς να αισθάνεται την καυτή ανάσα μιας εξέγερσης στο σβέρκο του. Οπως έγινε στην Αργεντινή, για παράδειγμα, όπου η σοσιαλδημοκρατία κυβερνά αδιατάρτακτα για τρίτη συνεχή θυτεία μετά τη λαϊκή εξέγερση.

Γι' αυτό εμείς λέμε ότι δεν χρειαζόμαστε ούτε αλλαγές συσχετισμών μέσα στο παλιό κίνημα (ας αφήσουμε τις αστικές και γραφειοκρατικές του πηγεσίες να πεθάνουν), ούτε εξεγερσιακές εκκλήσεις βολονταριστικού χαρακτήρα, αλλά χρειαζόμαστε ένα εντελώς καινούργιο ταξικό κίνημα.

Και γι' αυτό υποστηρίζουμε ότι πυρίνας αυτού του κινήματος πρέπει να είναι μια πολιτική οργάνωση της εργατικής τάξης, που αποτελεί το μεγάλο ζητούμενο της εποχής μας. Νέα πολιτική οργάνωση, νέο ταξικό κίνημα, ιδιού η πρόκληση.

■ Καρφωθήκατε

Ποιοι ψήνουν-πιέζουν για παράταση της συγκυβέρνησης Παπαδήμου; Τα δυο μεγάλα εκδοτικά συγκροτήματα, Λαμπράκη και Αλαφούζου. Οι Αλαφούζοι ανέσυραν από τον πολιτικό τάφο ακόμα και τον τέως πρόεδρο της Δημοκρατίας Κωστή Στεφανόπουλο και τον έβαλαν να αρδογραφήσει υπέρ του Παπαδήμου και της παράτασης της συγκυβέρνησης. Και το Λαμπρακιστάν επιστράτευσε τον επί χρόνια υπάλληλό του και στέλεχος του ΠΑΣΟΚ Πέτρο Ευθυμίου, άνδρωπο που ξέρει να ελίσσεται και να μένει πάντοτε στον αφρό, να υποστηρίζει το ίδιο. Ούτε το ξεκάρφωμα δεν τους ενδιαφέρει πια.

■ Ψευταράκος

Στα... ψευματάκια δεν πάει πίσω ο Σταϊκούρας, ο οικονομικός «εγκέφαλος» της ΝΔ. «Η 5η Επικαιροποίηση του "Μνημονίου", η οποία και πραγματοποιήθηκε ΠΡΙΝ τη δημιουργία της Κυβέρνησης Παπαδήμου, αποτυπώνει τα αδιέξοδα της ακολουθούμενης οικονομικής πολιτικής», ανακοίνωσε την περασμένη Δευτέρα. Το δάβασε ο Βενιζέλος και του έδωσε πληρωμήν απάντηση, στη συνέπεια Τύπου που έδωσε την ίδια μέρα: «Η πέμπτη αναδεώρηση λοιπόν ολοκληρώθηκε τυπικά με μία επιστολή που στέλαμε ο Υπουργός Οικονομικών και ο Διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδος στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή και την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και το Eurogroup στις 31 Οκτωβρίου, αλλά η διαπραγμάτευση αυτή τυπικά με το ΔΝΤ ολοκληρώθηκε στις 30 Νοεμβρίου, οπότε και υπήρχε από τις 11 Νοεμβρίου η νέα Κυβέρνηση, η Κυβέρνηση Παπαδήμου. Άρα η πέμπτη αναδεώρηση έχει συμφωνηθεί και έχει υπογραφεί από την Κυβέρνηση του Λουκά Παπαδήμου, από την υπάρχουσα Κυβέρνηση, την οποία στηρίζει το ΠΑΣΟΚ, η Νέα Δημοκρατία και ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός». Άρα, ο Σταϊκούρας, για να 'ναι εντάξει, διέπρεπε να είχε δηλώσει: «Η 5η επικαιροποίηση του Μνημονίου ετοιμάστηκε από την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, την αποδέχτηκε η συγκυβέρνηση Παπαδήμου, η οποία και δια την εφαρμόσει». Νομίζουν ότι μπορούν να κοροϊδέψουν τον ελληνικό λαό με λογοπαίγνια, όταν είναι ολοφάνερο ότι συγκυβερνούν εφαρμόζοντας το πρόγραμμα του Μνημονίου.

■ Τραβάτε με κι ας κλαίω

Όταν ο «ατελείωτος» Βύρων Πολύδω-

πτώσεις. Οι προϋποδέσεις αυτές απουσιάζουν. Κυβέρνηση συνεργασίας είναι δυνατόν να υπάρξει μόνον όταν η ακυβερνήσια δα δοκιμάζει και δα απειλεί το τόπο. Και τότε δυναμικά δα τεθεί το ζήτημα ποιες δυνάμεις δα συμπράξουν και κυρίως με ποιο περιεχόμενο πολιτικού προγράμματος. Η τυχόν κυβέρνηση συνεργασίας πρέπει με δεσμευτικό πολιτικό προγραμματικό περιεχόμενο και με φερέγγυα πολιτικά πρόσωπα να επιλέγει, να δέλει και να μπορεί να μεταποίησει την πολιτική από τη βαδιά συντριπτική δέση όπου σήμερα βρίσκεται προς ουσιαστικά προοδευτική κατεύθυνση, προς οφέλος της κοινωνίας και της χώρας. Χωρίς τις προϋποθέσεις αυτές, η οποιαδήποτε συζήτηση για κυβερνήσεις συνεργασίας αποτελεί "άσκηση επίχριτου".

Τι μένει απ' όλη αυτή τη φλυαρία; Οτι είναι έτοιμος να συμμε-

ρας είχε πει το -κλασικό πλέον- «ποινήν εκτίω, αγγαρεία κάνω», διαμαρτυρόμενος για την τοποδέσησή του από τον Καραμανλή στο φδοροποιό υπουργείο Μπάτων και Καταστολής, ο αστικός

Τύπος ο οποίος δέμα μέγα. Τώρα που ο Βενιζέλος δηλώνει «εγώ νιώθω εξουδενώνες, δε νιώθω απλώς καταβεβλημένος», όχι μόνο δεν τον πάρουν στο ψιλό, αλλά σπέδουν να του εκφράσουν τη συμπάθειά τους. Άλλο Πολύδωρας, βλέπετε, άλλο Βενιζέλος. Άλλο ένας γραφικός ακροδεξιός παλαιάς κοπής και άλλο ένας υπψηφίος αρχηγός κόμματος και -γιατί όχι – εν δυνάμει πρωθυπουργός. Τον Πολύδωρα τον παρέδιαν στη λαϊκή χλεύη, ενώ τον Βενιζέλο τον προστατεύουν με διπλό τείχος. Ο ελληνικός λαός, πάντως, έχει μια παροιμία που ταιριάζει γάρι στους αστούς πολιτικούς που τάχα σκοτώνονται για το καλό του έθνους: «τραβάτε με κι ας κλαίω».

■ Αμετανόητος

Υποτίθεται ότι ο Φ. Κουβέλης προσπάθησε να «μαζέψει» προηγούμενη δήλωσή του περί μετεκλογικής συνεργασίας με το ΠΑΣΟΚ, η οποία απετέλεσε βούτυρο στο ψωμί του Τσίπρα και των λοιπών Συριζιών. Ρωτήθηκε, λοιπόν, αν δα συμμετείχε σε μια κυβέρνηση συνεργασίας με το ΠΑΣΟΚ και απάντησε Ιουνέτευξη στην «Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία»: «Οι "κυβερνήσεις συνεργασίας", για να είναι βιώσιμες και να πείδουν τους πολίτες, προϋποδέσουν προγραμματικές συμφωνίες, πολιτικές συγκλίσεις και συμ-

■ Ο ένας στον άλλο και ολοι μαζί πάνω μας

Τροϊκανόι και φιλόδοξοι υπουργοί του ΠΑΣΟΚ τα ρίχνουν ο ένας στον άλλο για το ναυάγιο των προβλέψεων τους. Ο Βενιζέλος, τουρουφλόμενος από την προϊόντα πολιτική φδορά του και φοβούμενος ότι δα χάσει το τραίνο της αρχηγίας του ΠΑΣΟΚ, ισχυρίζεται δημόσια ότι είχε κάνει συγκεκριμένες προτάσεις την προ Μηνημόνιο περίοδο (και προφανώς δεν τον άκουσαν ο Παπανδρέου με τον Παπακωνσταντίνου) και ότι μέχρι την περίοδο που έγινε υπουργός Οικονομικών τόνιζε επίσης ότι δεν είναι σωστές οι δεμελιώδεις μακροοικονομικές προβλέψεις του Μηνημόνιου. Τα φορτώνει, δηλαδή, σε τρόικα-Παπανδρέου-Παπακωνσταντίνου. Ο τροϊκανός Τόμος, από την άλλη, τα ρίχνει στην κυβέρνηση και η μόνη αυτοκρτική που κάνει για την τρόικα είναι ότι υπερεκτίμησε την ικανότητα των ελληνικών αρχών (δεν αντιλήφθηκε, δηλαδή, πόσο όχρηστοι είναι κυβέρνηση και κρατικός μηχανός).

Αυτό το παιχνίδι δα παιζεται για καιρό ακόμη, γιατί δημιουργεί ένα ωραιότ

Πολιτική κρίση και αντιλαϊκή πολιτική

τοποθετήσεις, η οποία εξατμίζεται όταν φτάσει η ώρα της συνεργασίας. Άλλωστε, ο Ψαριανός το αποκάλυψε: η ΔΗΜΑΡ δεν συμμετέχει στην κυβέρνηση Παπαδήμου γιατί δεν της το πρότεινε ο Παπανδρέου. Δεν μας πρότειναν ένα υπουργείο, είπε ο βουλευτής της ΔΗΜΑΡ και όλοι καταλάβαμε.

■ Κορόιδα είναι:

«Μήπως διεωρθεί πολυτέλεια να κάνουμε εκλογές στις 19 Φεβρουαρίου;». Σε συνεννόηση ή όχι με τον Καρατζαφέρη ο Ροντούλης βγαίνει πρώτος από το ΛΑΟΣ και ζητά παράσταση της συγκυβέρνησης Παπαδήμου. Το επιχείρημα που βρήκε είναι ανάξιο ενός Ροντούλη και ενός ΛΑΟΣ: το Φλεβάρη στη Φλώρινα έχει τόσο πάγο που είναι ανέφικτο να γίνουν εκλογές! Το ΛΑΟΣ μπήκε στην κυβέρνηση, ο Ροντούλης έγινε υφυπουργός (ούτε στα πιο τρελά όνειρά του δεν έβλεπε τέτοια εξέλιξη: μέσα σε μια τετραετία, από δημοτικό σύμβουλος Τυρνάβου και... πρόεδρος των τριτέκνων υφυπουργός!), κορόιδα είναι να μη δέλουν παράσταση της συγκυβέρνησης;

■ Ποιος φοβάται μια έκρηξη:

Στην –από κάθε άποψη– παραλορηματική ομιλία της, την τελευταία μέρα συζήτησης του προϋπολογισμού στη Βουλή, η Παπαρήγα είπε και τα εξής: «Τι είπε όμως ο κ. Σαμαράς; Είπε ότι δα γίνει κοινωνική έκρηξη. Εμ, αυτό φοβάστε. Αυτός είναι ο πραγματικός φόβος. Εμείς το λέμε με τη δική μας επιστημονική ορολογία. Λέμε "η ούνση της ταξικής πάλης", γιατί το "κοινωνική έκρηξη" δεν είναι τίποτα. Είναι ένα τυφλό ξέσπασμα που μπορεί μάλιστα και κάτω από ορισμένες προϋποδέσεις να σας βολεύει, άμα είναι να του κόψετε το κεφάλι μια ώρα αρχίτερα!»

Θα συμβουλεύαμε την κ. Παπαρήγα να μιλάει για κατινόστικη και όχι επιστημονική ορολογία. Ούνση της ταξικής πάλης μπορεί να σηματοδοτηθεί από ένα κύμα απεργιών, από μια εξέγερση, από μια επανάσταση. Όλ' αυτά αποτελούν όχινηση της ταξικής πάλης, η οποία όμως φτάνει σε διαφορετικό κάθε φορά επίπεδο. Εκείνο, όμως, που ενδιέφερε την Παπαρήγα ήταν να στραφεί ενάντια στις κοινωνικές εκρήξεις, που... «δεν είναι τίποτα». Με απόλυτη περιφρόνηση μιλά για «τυφλό ξέσπασμα» και στο τέλος προσδέτει και την προβοκάτσια, ότι μπορεί να βολεύει και τους αστούς για να αποκεφαλίσουν το κίνημα.

Κάπως έτσι θαφτίστηκε «έργο προβοκατόρων» η εξέγερση του Πολυτεχνείου το 1973, κάπως έτσι χτυπήθηκε απεγνωσμένα το κίνημα των καταλήψεων στα πανεπιστήμια το 1979, που οδήγησε τελικά στην κατάργηση του νόμου 815, κάπως έτσι ξαρκτηρίστηκαν έργο «χουντικών σταγονιδίων» οι συγκρύσεις οικοδόμων και άλλων εργατών με την αστυνομία το 1975 και το 1976, κάπως έτσι κατασυκοφαντήθηκε η νεολαίστικη εξέγερση του Δεκέμβρη του 2008. Κάπως έτσι διακηρύχτηκε το... επαναστατικό δόγμα του Περισσού, από το βήμα της Βουλής, διά στόματος Παπαρήγα: «Στη λαϊκή επανάσταση δε δα σπάσει ούτε ένα τζάμι».

■ Τα καταραμένα τα Levi's

Από την ίδια κοινωνιολευτική συζήτηση παραδέουμε, χωρίς κανένα σχόλιο, μια ακόμη άκρως... επιστημονική ανάλυση της Αλ. Παπαρήγα:

«Βέβαια, όταν μου πείτε: Μα, ο σοσιαλισμός απέτυχε. Γιατί; Ο σοσιαλισμός ανατράπηκε από καμία λαϊκή επανάσταση; Εδαπε πουδενά τους λαούς να πάρουν τα όπλα; Γιατί έτσι ανατρέπεται ένα αυταρχικό κρατικό σύστημα που χρησιμοποιεί τη βία. Επρεπε ο λαός να πάρει τα όπλα. Είδατε καμία τέτοια επανάσταση; Ή μήπως γιατί οι είκοσι και τριάντα χιλιάδες ήδελαν τα Levi's των Ηνωμένων Πολιτειών και όχι τα εργατικά τζίν που είχαν σε αυτές τις χώρες ή άλλα καταναλωτικά σγαδά που δεν είχαν τόσο μεγάλη ποικιλία; Είκοσι ή τριάντα χιλιάδες νέοι που ζήταγαν διάφορα πράγματα, αυτό ήταν επανάσταση;».

■ Από ψέμα σε ψέμα

Να υποθαμίσει εντελώς τα πακέτα των νέων αντεργατικών και αντιλαϊκών μέτρων προσπάθησε ο Βενιζέλος, στη συνέπεια Τύπου που έδωσε την περασμένη Δευτέρα. «Έχουμε πει –δήλωσε– ότι για το 2013 και το 2014 η εξειδίκευση των μέτρων δα γίνει τον Ιούνιο του 2012. Επίσης έχουμε πει ότι για το 2013 και το 2014 τα μέτρα που είναι αναγκαία είναι σχετικώς λίγα, είναι της τάξεως του 1% του ΑΕΠ το χρόνο και για το 2015».

Διαβάζοντας, όμως, την έκδεση του ΔΝΤ (αρκεί και μόνο το Παράρτημα II που έχει τον τίτλο «Μνημόνιο Οικονομικών και Δημοσιονομικών Πολιτικών») βλέπουμε ότι οι συζητήσεις για το 2013-14 όχι μόνο έχουν προχωρήσει, αλλά έχουν ολοκληρωθεί. Η κυβέρνηση έχει δεσμευτεί να μειώσει κι άλλο τις συντάξεις και τις κοινωνικές παροχές, τις δαπάνες για φάρμακα και τις λειτουργικές δαπάνες των νοσοκομείων, να αναστέλλει εντελώς τη νομοθεσία για τις συλλογικές συμβάσεις μέχρι το 2015, να απολύσει 150.000 δημόσιους υπάλληλους, να μειώσει τις ασφαλιστικές εισφορές των καπιταλιστών κ.λπ. κ.λπ.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι το πολιτικό σύστημα βρίσκεται σε κρίση. Κρίση που είναι αποτέλεσμα της βαθιά αντιλαϊκής και αντεργατικής πολιτικής που εφαρμόζεται την τελευταία διετία, που έχει οδηγήσει τους βασικούς πόλους του συστήματος εξουσίας σε πλήρη απαξίωση στα μάτια του ελληνικού λαού. Οταν οι κορυφές δεν μπορούν να εξασφαλίσουν όχι συναίνεση, αλλά ούτε καν ανοχή, τότε αρχίζει μια πολιτική κρίση.

Μετά τις εκλογές του 2009 και την πανηγυρική νίκη του ΠΑΣΟΚ, φάνηκε πως το σύστημα παίρνει μια βαθιά ανάσταση, καθώς τις πλατιές εργαζόμενες μάζες περιμέναν από το ΠΑΣΟΚ να εφαρμόσει αυτά που υποσχόταν προεκλογικά. Και τα μισά απ' αυτά να εφάρμοζε, πολύς κόσμος θα ήταν ευχαριστημένος, δεδομένου ότι είχε μάθει να αρκείται στα ελάχιστα, έχοντας την ψυχολογία του ηττημένου και της μιζέριας. Ομως, από το Φλεβάρη του 2010 που άρχισαν να παίρνονται τα πρώτα αντιλαϊκά μέτρα και ειδικά μετά το Μάιο της ίδιας χρονιάς, που ψηφίστηκε το Μνημόνιο και άρχισαν τα απανωτά «πτακέτα», το ΠΑΣΟΚ βρέθηκε απογυμνωμένο από κάθε κοινωνικό του στήριγμα. Δεν υπάρχει προηγούμενο άλλης κυβέρνησης που να έχει φθαρεί σε τόσο σύντομο χρονικό διάστημα, την περίοδο μετά την πτώση της χούντας που ο κοινωνιολευτισμός λειτουργεί ομαλά στην Ελλάδα.

Πέρασε ένας χρόνος γργής απαξίωσης του ΠΑΣΟΚ, στη διάρκεια του οποίου το πολιτικό σύστημα φαινόταν να λειτουργεί. Η ΝΔ φαινόταν να επανακάμπτει με ταχύτατους ρυθμούς και ο Σαμαράς ετοίμαζε τα πρωθυπουργικά κοστούμια, χωρίς να εκβιάζει εκλογές. Το ΠΑΣΟΚ χρεωνόταν όλο το πολιτικό κόστος της «μνημονιακής» πολιτικής και οι άλλοι την έβγαζαν καθαρή. Μέχρι που ήρθε αυτός ο «μαύρος» Νοέμβρης του 2011 και άλλαξε τα δεδομένα. Το ΠΑΣΟΚ ήλαταρε. Δεν μπορούσε να κυβερνήσει άλλο. Ο Παπανδρέου έφαγε μια κλοτσιά από τη Μέρκελ και άλλη μια από τον Σαρκοζί και οδηγήθηκε σε παραίτηση. Ο Σαμαράς διεκδίκησε εκλογές, αλλά σε λιγότερο από μια βδομάδα έκανε γαργάρα το αίτημά του. Τα μηνύματα από το έως τερεπιτερικό και το εσωτερικό ήταν να κάτσει στ' αυγά του, γιατί θα

τον συντρίψουν. Ετοι, προέκυψε η συγκυβέρνηση με πρωθυπουργό έναν πρώην υπαλλήλο της ΕΚΤ, τον Παπαδήμο, αφεστό στο Βερόλινο και στο Παρίσι. Και ο Σαμαράς πήρε ένα ακόμη σκληρό μάθημα, όταν εξαναγκάστηκε να υπογράψει μια ταπεινωτική δήλωση νομιμοφορίας της συγκυβέρνησης, η οποία θεσμικά δεν έχει καμία αξία, έχει όμως έναν τεράστιο πολιτικό συμβολισμό.

Η συγκυβέρνηση πέρασε το μήνα του μέλιτος χωρίς ιδιαίτερα προβλήματα. Η έκτη δόση εγκριθήκε, οι διαπραγματεύσεις για το PSI ξεκίνησαν, η τρόικα ήρθε στην Αθήνα για έναν προταρικούς συνεδριαστικό γύρο, χωρίς προγραμματισμό για συμφωνία πάνω σε νέα μέτρα. Σ' αυτόν τον προταρικούς συνεδριαστικό γύρο, όμως, διαπιστώθηκε ότι επιτίθεται η πλήρωμα του χρόνου για τα νέα μέτρα, προκειμένου να κλείσει η «μαύρη τρύπα» του 2011. Ήρθε η ώρα που όλοι ήξεραν ότι θα έρθει, αλλά απωθούσαν τη σκέψη από το μυαλό τους, προκειμένου να περάσουν μερικές ήσυχες μέρες. Και η πολιτική κρίση έκανε και πάλι την εμφάνισή της.

Ο Βενιζέλος θέλει να γίνει αρχηγός του ΠΑΣΟΚ. Διαπίστωσε, όμως, ότι κάθε άλλο παρά άνετα μπορεί να κερδίσει, ακόμα κι αν πάρει το δαχτυλίδι από τον Γιωργάκη. Επεδίωξε να πάρει την εκλογή σ' ένα κλειστό εκλεκτορικό σώμα, για να την έχει σήμουρη, αλλά Λοβέρδος και Χρυσοχοΐδης απέρριψαν την πρότασή του. Και οι δυο τους κάνουν, δεν πρέπει να την έχει σήμουρη, αλλά αφορούν την αποτυχία της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ να εκτελέσει σωστά τον προϋπολογισμό του 2011. Επομένως, δεν πρέπει να τα πάρει τα πάραπονα της συγκυβέρνησης, αλλά αφορούν την αποτυχία της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ να εκτελέσει σωστά τον προϋπολογισμό του 2011. Επομένως, δεν πρέπει να τα πάρει τα πάραπονα της συγκυβέρνησης Παπαδήμου, αλλά να συζητηθούν με την τρόικα μετά τις εκλογές, γιατί η νέα κυβέρνηση θα μπορεί να τα επαναδιαπραγματεύσει. Διαμηνύουν, δε,

Στόχος 150.000 εργαζόμενοι λιγότεροι στο δημόσιο

Στο φύλλο μας της 15ης Οκτώβρη του 2011, σχολίζοντας το πολυνομοσχέδιο-τέρος της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ, γράφαμε:

«Ετοιμάζεται νέα γενιά "εφέδρων" στο δημόσιο ή μάλλον νέες γενιές. Το σχετικό πρόγραμμα, που υποτίθεται ότι θα εφαρμοζόταν μόνο για μια διετία (μέχρι και το 2013), επεκτείνεται μέχρι και το 2015. Ετσι, αν περάσει η "εφέδρεία", ας πρετοιμάζονται οι εργαζόμενοι στο δημόσιο (στενό και ευρύτερο) για συνεχή κύματα "εφέδρων" που θα παίρνουν το δρόμο για την ανεργία. Γι' αυτό το θέμα πρέπει να σημειώσουμε και τον καθαρά προπαγανδιστικό-προβοκατόρικο χαρακτήρα που έχει η αναφορά σε εργαζόμενους 53 ετών με 33 χρόνια υπηρεσίας, που θα τεθούν σε προσυνταξιοδοτική διαθεσιμότητα και θα συνταξιοδοτηθούν στα 55. Οσο και να ψάχουμε, θα βρούμε ελάχιστους εργαζόμενους που να έχουν 33 χρόνια δουλειάς στα 53. Οι κατηγορίας ΠΕ και ΤΕ αποκλείεται να διοριστούν πριν τα 24-25 χρόνια (σπουδές και στρατιωτικό οι άντρες), που σημαίνει ότι 33 χρόνια δουλειάς θα έχουν στα 57-58 χρόνια. Από το 1977, ο Δημοσιοϋπαλληλικός Κώδικας απογόρευε προσλήψεις πριν τα 21. Αρα, στην καλύτερη περίπτωση ένας εργαζόμενος ΥΕ ή ΔΕ θα έχει 33 χρόνια υπηρεσίας στα 54 και πάνω. Αρα, αυτή η πρόστιχη αναφορά στο νομοσχέδιο γίνεται για να δοθεί η φεύγικη εντύπωση ότι οι δημόσιοι υπάλληλοι συνταξιοδοτούνται στα 55, ενώ η μεγάλη δεξαμενή αυτών που θα μπουν βίᾳ στην εφεδρεία θα είναι ηλικίες κοντά στα 60».

Με τη φιλολογία των τελευταίων ημερών περί τα αποτελέσματα της πρώτης φουρνιάς «εφέδρων» αυτή η ανάλυσή μας επιβεβαιώνεται πλήρως. Η κυβέρνηση δεν έδωσε επίσημα στοιχεία, τα διέρρευσε όμως με τη συνήθη διαδικασία στα ΜΜΕ. Σύμφωνα μ' αυτές τις διαφροές, λοιπόν, από τους 8.023 δημόσιους υπάλληλους που έχουν αποχωρήσει, μόνο 643 έχουν τεθεί σε προσυνταξιοδοτική εφεδρεία, ενώ οι υπόλοιποι 7.360 συνταξιοδοτήθηκαν. Σύμφωνα πάντα με τις διεισδύτησης, οι εργαζόμενοι που θα μπουν σε εφεδρεία από 1.1.2012 δεν θα ξεπεράσουν τους 700, ενώ 4.000 αναμένεται να τεθούν σε προσυνταξιοδοτική εφεδρεία.

Δεν το ήξερε αυτό η κυβέρνηση; Οι υπουργοί μπορεί να είναι άσχετοι, όμως στα υπουργεία υπάρχουν υπηρεσιακοί παράγοντες που ξέρουν και μπορούσαν να τους «προστατεύσουν». Οπως φαίνεται από το παλαιότερο δικό μας δημοσίευμα, που παραθέσαμε παραπάνω, αρκούσαν μερικές απλές σκέψεις για να καταλήξει κάποιος στο συμπέρασμα ότι με τους όρους που έθεσαν ο στόχος των 30.000 εφέδρων δεν τους βγαίνει.

Απλά, αυτό δεν τους ενδιέφερε. Από τη μια ήθελαν να δημιουργήσουν ένα πρόστιχο αντιδημοσιοϋπαλληλικό κλίμα («στα 55 συνταξιοδοτούνται οι δημόσιοι υπάλληλοι!») και από την άλλη να περάσουν αυτό το νέο αντεργατικό θεσμό, σπέρνοντας φεύγικες αυταπάτες στους εργαζόμενους ότι η εφεδρεία δεν τους αφορά. Εμείς προειδοποιούσαμε τους εργαζόμενους στο δημόσιο να πρετοιμάζονται για απανωτά κύματα «εφέδρων». Κι αυτό θα γίνει τώρα. Μπορεί η προπαγάνδα για τους «χαραμοφάνδες» που «βγαίνουν στη σύνταξη νεότατοι» να διαλύθηκε εις τα εξ ανυπέρασμα ότι με τους όρους που έθεσαν ο στόχος των 30.000 εφέδρων δεν τους βγαίνει.

Η κυβέρνηση «χρωστά» στην τρόικα μείωση των θέσεων στο δημόσιο κατά 30.000 μέχρι τα τέλη του 2011. Και βέβαια, η παπαριά του Ρέπτη, ότι σ' αυτό τον αριθμό θα πρέπει να συμπεριληφθούν και οι συνταξιοδοτούμενοι δεν θα περάσει στους τροϊκανούς. Άλλα, ακόμα και να πέρναγε, πάλι θα «χρωστάει» καμιά δεκαπενταριά χιλιάρδες εφέδρους, τους οποίους βέβαια θα βρει, αλλάζοντας τις σχετικές διατάξεις του νόμου. Ισως αυτό να το κάνει με Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου, όπως έχει υπαινιχθεί ο Βενιζέλος. Κι αν δεν το κάνει μέχρι τα τέλη του χρόνου, θα το κάνει στις αρχές του επόμενου, όταν θα επιστρέψει η τρόικα.

Ομως, όπως αποκαλύπτει η έκθεση του ΔΝΤ, η κυβέρνηση έχει συμφωνήσει να μειωθούν κατά 150.000 οι εργαζόμενοι στο δημόσιο μέχρι το 2015. Η έκθεση του ΔΝΤ μιλά για νέο κύμα εφεδρείας μέχρι τα τέλη του 2012, χωρίς να καθορίζει αριθμό. Ισως αυτό να γίνει πιο πριν και να προβλεφθεί από το νέο Μνημόνιο, που ήδη ετοιμάζεται και αναμένεται να υπογραφεί το Γενάρη.

■ Ένας στους τρεις νέους άνεργος, σύμφωνα με την ΕλΣτατ Εφιαλτικές οι διαστάσεις της ανεργίας

Το 17,7% έφτασε η ανεργία το τρίτο τρίμηνο του 2011, σύμφωνα με την Ερευνα Εργατικού Δυναμικού της ΕλΣτατ. Ερευνα που υποτιμά την ανεργία, όπως έχουμε καπ' επανάληψη γράψει, δεδομένου ότι αρκεί ακόμα και 1 ώρα εργασίας κατά την εβδομάδα διεξαγωγής της έρευνας για να θεωρηθεί κάποιος/α εργαζόμενος/η. Το αντίστοιχο τρίμηνο του 2010 η ανεργία της ΕλΣτατ ήταν 12,4%. Δηλαδή, μέσα σ'

ένα χρόνο έχουμε αύξηση του ποσοστού κατά 43%!

Στους νέους μεταξύ 15 και 29 ετών η ανεργία καταγράφεται από την ΕλΣτατ στο εφιαλτικό ποσοστό του 35,3%. Δηλαδή, ο ένας στους τρεις νέους είναι σταθερά άνεργος. Και βέβαια, δεν καταγράφεται η υποστασχόληση, με τη νόμιμη ή άτυπη «εκ περιτροπής» εργασία που κάνει θραύση σε μικρές και μεγάλες επιχειρήσεις.

Οι προοπτικές είναι χειρότερες για το 2012 κι αυτό καταγράφεται επίσημα στην έκθεση του ΔΝΤ, που προβλέπει ανεργία 19% κι ακόμη χειρότερες για το 2013 που το ΔΝΤ προβλέπει ανεργία 19,5%. Η μικρή ανάκαμψη που που προβλέπουν θα συνοδευτεί, πάντα σύμφωνα με τις δικές τους προβλέψεις, με αύξηση της ανεργίας. Αυτό σημαίνει βάθεμα της «κινεζοποίησης» και το ΔΝΤ δεν το κρύβει.

■ «Σοφοί» της καταστροφής

Σχεδιάζουν την πλήρη ιδιωτικοποίηση της Υγείας

Πόρισμα «ανεξάρτητης» επιτροπής εμπειρογνωμόνων για την υγεία, που κατά τη συνήθη εξουσιαστική πρακτική ονομάστηκαν «σοφοί», για να περιβληθούν οι απόψεις τους με ιδιαίτερο κύρος, παρέδωσε στην τρόικα ο επικεφαλής της Αρης Σισσούρας, καθηγητής του πανεπιστήμου της Πάτρας. Μετά την τρόικα, παρέδωσε το πόρισμα και στον υπουργό Υγείας Α. Λοβέρδο, ο οποίος φρόντισε να το κλειδαμπταρώσει στο συρτάρι του. Γιατί είναι τόσο αποκρυούστικές οι προτάσεις των «σοφών» που μπορούν να του κάνουν μεγάλη ζημιά στην κούρσα για την αρχηγία του ΠΑΣΟΚ. Μάλιστα, επειδή το πόρισμα διέρρευσε στην «Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία», ο Λοβέρδος έσπευσε στο συρτάρι του;

Η εφημερίδα, όμως, είχε γράψει σοφέστατα ότι έχει στην κατοχή της το πόρισμα (και όχι αποστάσματά του), ενώ σε πολλά σημεία το δημοσίευμά της περιείχε φράσεις μέσα σε εισαγωγικά, σημαδί ότι αυτές προέρχονται από το ίδιο το πόρισμα και όχι από πληροφορίες. Κι ακρού ο Λοβέρδος έχει το θράσος να κάνει διαφεύγεις, γιατί δεν δίνει στη δημοσιότητα το πόρισμα, για να μάθουμε κι εμείς οι... άπιστοι Θωμάδες, αλλά το κλείδωσε στο συρτάρι του.

Η επιτροπή αυτή συστάθηκε καπ' απαίτηση της τρόικας. Πρώτος πρόεδρός της

ήταν ο Μόσιολος, που τότε ήταν ο πανίσχυρος πρόεδρος του ΙΣΤΑΜΕ, αντλώντας εξουσία από τον ίδιο τον Παπανδρέου. Οταν ο Μόσιολος έγινε υπουργός, μπήκε στη θέση του ο Σισσούρας. Και μόνο από την εντολή που είχε η επιτροπή μπορούμε να καταλάβουμε ότι στόχος της δεν ήταν προτάσεις για ένα κάποιο συντηρητικής αντιληφτης συμμάζεμα της δημόσιας Υγείας, αλλά η εκπόνηση ενός σχεδίου ριζικής αναδιάταξης της, ώστε να μη θυμίζει σε τίποτα τις δομές που γνωρίζουμε ως τώρα (κυρίως το ΕΣΥ).

Σύμφωνα με το δημοσίευμα της «ΚΕ», οι «σοφοί» προτείνουν την κατάργηση του ΕΣΥ. Ολόκληρα νοσοκομεία θα μπορούν να δοθούν σε ιδιώτες. Ιδιώτες θα μπορούν να πάρουν διάφορες εργαστηριακές κλινικές (ακτινολογικές, μικροβιολογικές), αλλά και εξειδικευμένες μονάδες (π.χ. λιθοτριψία, εγχειρήσεις καταρράκτη κ.ά.). Ιδιωτικές πτέρυγες θα μπορούν να ιδρυθούν μέσα στα δημόσια νοσοκομεία, που θα μπορεί να εκχωρείται με σύμβαση σε ιδιώτη, ο οποίος θα έχει την ευθύνη των προσλήψεων και την υποχρέωση να προσελκύσει επενδύσεις κεφαλαίου. Οσα νοσοκομεία μείνουν υπό κρατικό έλεγχο θα μετατραπούν σε αυτόνομες επιχειρήσεις, με νομική μορφή μη κερδοσκοπική χαρακτήρας και διοικητική αυτοτέλεια (μαγαζιά δηλαδή).

Οι γιατροί θα υπογράφουν «συμβόλαιο δραστηριοτήτων» και θα αναφέρονται στην «εφέδρων» ανά χείρας και ο πρόθυμος Λοβέρδος (ή ο διάδοχός του) θ' αρχίσει την κατεδάφιση των υπολειμμάτων του πάλαι ποτέ ΕΣΥ, μετατρέποντας την Υγεία σε εμπρεμή σε όλη την έκτασή της.

Εγκύλιος χούντας

Αυτό πια είναι από τ' άγραφα. Μόνο μια χούντα θα μπορούσε να εκδώσει εγκύλιο σαν αυτή του Σαχινίδη, με την οποία ανακοινώνεται ότι αν εργαζόμενος που έχει τις προϋποθέσεις γ

■ Σύλλογοι ΔΕΠ

Ούτε βήμα πίσω

Το δικό τους μερίδιο στην αντίσταση στην εφαρμογή του νόμου-πλαίσιο συνεισφέρουν σύλλογοι ΔΕΠ Πανεπιστημίων με αποφάσεις τους που επιβεβαιώνουν τις αρχικές τους θέσεις. Οι σύλλογοι στέλνουν μήνυμα ανυπακοής στο υπουργείο Παιδείας και ταυτόχρονα μήνυμα προς τις πανεπιστημιακές διοικήσεις να μην τολμήσουν να κάνουν βήμα πίσω από τη θέση της απόρριψης του νόμου και της πάλης για την πλήρη κατάργησή του, που σ' αυτή τη φάση (έτσι όπως έχει η πραγματικότητα με την υποχώρηση του φοιτητικού κινήματος) έχει επικεντρωθεί στη μάχη για την ακύρωση των εκλογών για την ανάδειξη των εσωτερικών μελών των Συμβουλίων διοίκησης.

Η 5η Πανελλαδική Συνάντηση Συλλόγων ΔΕΠ τονίζει: «Η μερική αλλαγή προσώπων στην συγκρότηση της κυβέρνησης δεν άλλαξε στο ελάχιστο την πολιτική η οποία εξακολουθεί να εφαρμόζεται: έκτακτα χαράτσια, περαιτέρω περικοπές μισθών και συντάξεων, αύξηση έμμεσης και άμεσης φορολογίας, κατάργηση κοινωνικών παροχών... Η Υπουργός ΠΔΒΜΘ αφού παραβίασε κατάφωρα κάθε έννοια πανεπιστημιακού αυτοδιοίκητου και συγκρότησε η ίδια τις οργανωτικές επιτροπές των εκλογών Συμβουλίων, προσπαθεί να βρει ενδοπανεπιστημιακή υποστήριξη. Ελάχιστες οργανωτικές επιτροπές ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμά της, ελάχιστοι πρόθυμοι συνάδελφοι –πολλοί εξ αυτών με προκλητική επιστημονική ανεπάρκεια και εδώ και χρόνια σε συνταξιοδοτικό καθεστώς – προσπαθούν να αναλάβουν ρόλο διεκπεραιωτή της πολιτικής πλήρους διάλυσης του δημόσιου πανεπιστημίου και εφαρμογής του νέου νόμου. Παράλληλα παρουσιάζονται σε Ιδρύματα της χώρας φανόμενα εκφρούμενοι και διώξεων μελών της πανεπιστημιακής κοινότητας που αντιρούν στην πολιτική αυτή...».

Επαναδιατύπωνε «με έμφαση τη θέση της ότι η ματαίωση των εκλογών για την ανάδειξη των εσωτερικών μελών των Συμβουλίων των Ιδρυμάτων εξακολουθεί να αποτελεί τον πρώτο στόχο στην κατεύθυνση της μη εφαρμογής του Ν.4009/2011, μέχρι την κατάργησή του». Προς τούτο, καλεί τους Συλλόγους Διδασκόντων «να λάβουν αποφάσεις υπέρ της ματαίωσης των εκλογών και να προβούν σε κάθε αναγκαία προς τούτο ενέργεια», τις Συγκλήτους των Ιδρυμάτων «να πάρουν σαφή θέση κατά της διεξαγωγής των εκλογών» και τους Πρυτάνεις των Ιδρυμάτων «να μην συμβάλουν διοικητικά και οργανωτικά στην θεσμική εκτροπή –όπως οι ίδιοι την απεκάλεσαν– που συνιστούν οι εκλογές των συμβουλίων».

Ο Σύλλογος ΔΕΠ του Πανεπιστημίου του Αιγαίου πραγματοποίησε γενική συνέλευση και κατέληξε σε απόφαση, χαρακτηριστικά σημεία της οποίας είναι τα παρακάτω: «Στη βάση της θέσης του

Συλλόγου υπέρ της κατάργησης του νέου Νόμου και της πάλης σε αυτή τη βάση για να μην εφαρμοστεί, εκτιμούμε ότι πρέπει να αγωνιστούμε για τη ματαίωση των εκλογών για τα εσωτερικά μέλη του Συμβουλίου Διοίκησης. Σε αυτό το πλαίσιο:

– Καλούμε τους συναδέλφους να μη συμμετέχουν στην εκλογική διαδικασία για την ανάδειξη των εσωτερικών μελών του Συμβουλίου Ιδρύματος, να μη νομιμοποιήσουν με κανένα τρόπο τη διαδικασία αυτή, να παλέψουν μαζί με την υπόλοιπη πανεπιστημιακή κοινότητα για να αποτραπεί αυτή η θεσμική εκτροπή.

– Καλούμε τη Σύγκλητο του Πανεπιστημίου Αιγαίου να επιβεβαιώσει με σαφήνεια το προηγούμενο ψήφισμά της (αρ. συν. 11/1.11.2011) με το οποίο καλεί την πανεπιστημιακή κοινότητα να αναδειξει τεκμηριωμένα την αντίθεσή της και να μην συνανέσει στον επεισαγκτικό ρόλο της επιτροπής, να αρνηθεί να προσφέρει οποιαδήποτε συνδρομή στην «οργανωτική επιτροπή» (χορήγηση εκλογικών καταλόγων, σφραγίδων κ.λπ.) και να αποφασίσει αναστολή λειτουργίας του Ιδρύματος σε κάθε μέρα που θα προκηρύσσονται οι «εκλογές»... Προχωρούμε σε συντονισμό με την υπόλοιπη πανεπιστημιακή κοινότητα του Αιγαίου, τους συλλόγους διοικητικών, ΕΤΕΠ, ΕΕΔΙΠ και συμβασιούχων, καθώς και τους φοιτητικούς συλλόγους για να αποτρέψουμε τις εκλογές και συνολικά να αγωνιστούμε για τη μη εφαρμογή και την κατάργηση του νέου νόμου».

Στην ίδια κατεύθυνση είναι και η απόφαση της γενικής συνέλευσης του Συλλόγου ΔΕΠ της Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών. Η απόφαση τονίζει την «κατηγορηματική αντίθεση» του Συλλόγου στο νόμο-πλαίσιο. Ο Σύλλογος διατρανώνει «την αταλάντευτη θέση του να συνεχίσει να αγωνίζεται για την προάσπιση του δημόσιου Πανεπιστημίου και για τη διαρκή βελτίωση της διδασκαλίας και της έρευνας που επιτελείται σε αυτό» και εναντιώνεται στη διεξαγωγή των εκλογών για την ανάδειξη των εσωτερικών μελών των Συμβουλίων, τονίζοντας ότι «πρόκειται για διαδικασία έκνομη, που συνιστά θεσμική εκτροπή».

Η απόφαση της συνέλευσης έχει ράφματα και για τη γούνα της εξωτιμένης ηγεσίας της ΠΟΣΔΕΠ. Σημειώνει χαρακτηριστικά: «Εκφράζουμε την εντονότατη δυσφορία μας για τη στάση του Προεδρείου της Π.Ο.Σ.Δ.Ε.Π., το οποίο όχι μόνο δεν αντιστέκεται στα σχέδια του Υπουργείου για την κατάλυση του δημόσιου Πανεπιστημίου, αλλά αντίθετα δίνει την εντύπωση ότι συμπροεύεται μαζί του σε ρόλο συμβούλου και βοηθού. Υπό τις παρούσες συνθήκες θεωρούμε ότι το Προεδρείο της Π.Ο.Σ.Δ.Ε.Π. δεν εκπροσωπεί τον κλάδο των πανεπιστημιακών δασκάλων».

Ο Σύλλογος ΔΕΠ του Πανεπιστημίου του Αιγαίου πραγματοποίησε γενική συνέλευση και κατέληξε σε απόφαση, χαρακτηριστικά σημεία της οποίας είναι τα παρακάτω: «Στη βάση της θέσης του

Πρυτάνεις-υπουργείο παρέμειναν στα χαρακώματα

Εκτακτη σύνοδο πραγματοποίησαν οι πρυτάνεις μετά τους συνεχίσιες αρμόδιες εκβιασμούς που ασκεί το υπουργείο Παιδείας για να πραγματοποιηθούν οι εκλογές για την ανάδειξη των εσωτερικών μελών των Συμβουλίων διοίκησης από τις διορισμένες από τη Διαμαντοπούλου οργανωτικές επιτροπές. Θέμα συζήτησης ήταν επίσης η φοβερή οικονομική ασφυξία που έχει επιβληθεί στα Πανεπιστήμια, καθώς και η δρομολογούμενη απειλή της εργασιακής εφεδρείας των διοικητικών υπαλλήλων, που αντιμετωπίζει τους εργαζόμενους ως παράσιτα και τα πανεπιστημιακά ιδρύματα ως επιχειρήσεις.

Στη σύνοδο πήγε και το έτερο εξαπτέρυγο πια του υπουργείου Παιδείας, ο προερχόμενος από τη ΝΔ νέος Αναπληρωτής υπουργός Παιδείας Αρβανιτόπουλος. Σκόπιμα η γηγεσία του υπουργείου Παιδείας επελέξει να παραστεί αυτός, καθότι τι πυρτικά οικόμη δεν έχει «καείν», ενώ σύσσωμη η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Παιδείας έσπευσε να του προσφέρει πλήρη κάλυψη, πράξη που αποδεικνύει ότι η πολιτική κινητική που εφαρμόζεται απέναντι στα Πανεπιστήμια είναι συναπόφαση όλων των εξαπτέρυγων του υπουργείου, πρωτοκλασάτων και δευτεροκλασάτων.

Στη σύνοδο, οι πρυτάνεις επιβεβαίωσαν την απόφασή τους να παραμείνουν στα «χαρακώματα» (στο βαθμό που αυτοί το εννοούν και το πράττουν ως θεσμική δύναμη του αστικού συστήματος εξουσίας, όπως έχουμε επανειλημμένα επισημάνει) με αντίπαλο το υπουργείο Παιδείας και το νόμο-πλαίσιο. Στην ομόφωνη απόφασή τους δεν απέναντι στην προσφυγή στο Συμβούλιο της Επικρατείας -πέραν των άλλων προσφυγών που κατατέθηκαν για τις διαπιστωτικές πράξεις διορισμού των οργανωτικών επιτροπών, ώστε να διασφαλιστεί η συνταγματική υποχρέωση για την αυτοδιοίκηση των Πανεπιστημίων. Υπογραμμίζουν τα μεγάλα λειτουργικά προβλήματα που αντιμετωπίζουν τα Πανεπιστήμια «λόγω των συντονισμένων πολιτικών υποχρηματοδότησης. Η Βουλή τον ψήφισε προκειμένη στο Ρ/Σ ΣΚΑΙ δήλωσε: «Στο Νόμο είναι σαφές ότι αν δεν ακολουθήθουν όλες οι ενέργειες που προβλέπονται στο χρόνο που πρέπει, θα σταματήσει η χρηματοδότηση. Η Βουλή τον ψήφισε προκειμένου να αλλάξουν ορισμένα πρόγραμματα βαθειά στο Πανεπιστήμιο και είπε ότι «αν δεν τον εφαρμόσετε θα πρέπει να πάρετε τις ευθύνες σας απέναντι στους φοιτητές σας και την Κοινότητα γιατί θα σταματήσει η χρηματοδότηση». Αυτό δεν είναι απειλή, υπάρχει στο Νόμο».

Η φράση Αννα ζητά από τους πρυτάνεις να κάτσουν στ' αυγά τους, καλλιεργώντας φρούδες ελπίδες για επουσιώδεις αλλαγές, εάν όμως και εφόσον εφαρμοστεί ο νόμος ώστε «να δοκιμαστεί στην πράξη». Τους κάνει μοθήματα συμπειροφόρας απέναντι σ' ένα νόμο, ο οποίος είναι κατάφωρα αντισυνταγματικός, λέγοντας: «Την αντισυνταγματικότητα ενός Νόμου την κρίνει η Βουλή και το Συμβούλιο της Επικρατείας». Εδώ οφελούμε το απύθμενο θράσος της υπουργού Παιδείας, ωμιζόντας ότι η ίδια αγνόησε επιδεικτικά ως μη γενόμενη σχεδόν, την έκθεση της Επιστημονικής Επιτροπής της Βουλής, που έθετε πάμπτολλα ερωτήματα αντισυνταγματικότητας του νόμου-πλαίσιο, πριν ακόμη αυτός ψηφιστεί από τους συντεταγμένους λόχους κυβέρνησης ΠΑΣΟΚ και αντιπολίτευσης ΝΔ και ΛΑΟΣ.

Οι πρυτάνεις δέχθηκαν μεν τον Αρβανιτόπουλο, αρνήθηκαν όμως

την είσοδο στον ειδικό γραμματέα ανώτατης εκπαίδευσης Παπάζογλου,

■ Υπόθεση Συνωμοσίας Πυρήνων της Φωτιάς

Δυο αντίπαλα στρατόπεδα

Εξι μέρες διακοπή θεωρήθηκαν αρκετές από τον πρόεδρο του τρομοδικείου του Κορυδαλλού, που δικάζει τους Μιχάλη και Γιώργο Νικολόπουλο, Χρήστο Τσάκαλο και Δαμιανό Μπολάνο, προκειμένου οι διορισμένοι δικηγόροι του τελευταίου να μελετήσουν την ογκωδέστατη δικογραφία της «υπόθεσης του Χαλανδρίου». Το γεγονός ότι ο Δαμιανός Μπολάνο κατήγγειλε ότι είναι κρατούμενος στις φυλακές Τρικάλων και μετήχθη στον Κορυδαλλό μόλις την προηγούμενη μέρα, με αποτέλεσμα ούτε δικηγόρο να έχει ούτε να μπορέσει ν' ασχοληθεί με τη δικογραφία, ουδέλως συγκίνησης το δικαστήριο. Περιορίστηκε απλώς στα τυπικά: διακοπή μιάμισης περίπου ώρας, προκειμένου να κληθούν δυο δικηγόροι από τον κατάλογο (οι Γ. Κανιάρης και Αλ. Κανελλόπουλος), οι οποίοι αποδέχθηκαν το διορισμό τους. Οταν ο Μπολάνο ωράθηκε αν αποδέχεται το διορισμό τους, δεν έδωσε καμιά απάντηση. Οι άλλοι τρεις κατηγορούμενοι έχουν ως συνήγορο τον Φρ. Ραγκούση.

Η διακοπή θα δινόταν έτσι κι αλλιώς, διότι τη ζήτησε ο Φρ. Ραγκούσης για πολύ σοβαρό λό-

γο υγείας, όμως οι έξι μέρες αποτελούν ένδειξη του... fast track χαρακτήρα που σχεδιάζουν να δώσουν στη δίκη, έχοντας και την εμπειρία της προηγούμενης δίκης για την ίδια υπόθεση.

Και οι τέσσερις κατηγορούμενοι φρόντισαν από την αρχή ακόμη να καταστήσουν σαφές ότι είναι μέλη της οργάνωσης Συνωμοσία Πυρήνων της Φωτιάς, ότι έχουν πολεμική στάση απέναντι στο δικαστήριο και ότι θα παραστούν στη δίκη με τους δικούς τους όρους. Οτι δεν είναι διατεθειμένοι να παραστήσουν τα καλά παιδιά και ότι δεν πρόκειται να ανεχθούν οποιαδήποτε αποξιωτική ή συγκαταβατική αντιμετώπισή τους.

«Εμείς είμαστε αντάρτες πόλης, εσείς είστε αποθήκες και μέσοι από τα έκτακτα στρατοδικεία που κάνετε προσπαθείτε να καταστείτε την επαναστατική δράση», δήλωσε ο Μιχάλης Νικολόπουλος. Κατήγγειλε την καταγραφή των στοιχείων αλληλέγγυων και συγγενών ως φακέλωμα από την Ασφαλεία, όπως και τη μη ηχογράφηση των πρακτικών, την οποία απέδωσε σε σκοπιμότητα προκειμένου να φιμωθούν οι επαναστατικές παρακαταθήκες

που μπορούν ν' αφήσουν οι δηλώσεις τους. Να ξέρετε εσείς οι ιεροεξεταστές της σύγχρονης δικαιοστικής μαφίας, κατέληξε, ότι έχουμε πόλεμο. Θα πολεμήσουμε εναντίον σας. Έχουμε μάθει να πολεμάμε το κράτος.

Είμαι μέλος της ΣΠΦ, είμαι αναρχικός και αντάρτης πόλης, δήλωσε ο Χ. Τσάκαλος, διευκρινίζοντας ότι δεν θ' απαντήσει σε καμιά από τις τυπικές ερωτήσεις του προέδρου (στοιχεία ταυτότητας κ.λπ.). Εδώ πέρα βρισκόμαστε κατηγορούμενοι, συνέχισε, και οι κατηγορίες που μας έχετε αποδώσει για μας αποτελούν τιμή. Από την πρώτη στηγμή έχουμε δηλώσει ότι είμαστε περήφανοι που είμαστε μέλη της αντάρτικης οργάνωσης

ΣΠΦ. Σ' αυτό το στρατοδικείο που έχετε στήσει εναντίον μας, κατέληξε, αυτό που θ' αναδείξουμε μέσα από το λόγο μας είναι ότι οι προσγειωτικοί ένοχοι είστε εσείς και εμείς θα συνεχίσουμε τη δράση μας, οπότε μη μπείτε στον κόπο να κάνετε ερωτήσεις.

Δεν δέχομαι μαθήματα από σένα και γνωρίζω τα δικαιώματά μου, απάντησε ο Δ. Μπολάνο στον εισαγγελέα, που άρχισε να του λέει ότι έχει δικαίωμα να έχει συνήγορο, ενώ κατήγγειλε το γεγονός ότι τους έχουν σκόπιμα διασκορπίσει σε διάφορες φυλακές.

Η δίκη θα συνεχιστεί, όπως είπαμε και στην αρχή, την Τρίτη 20 Δεκέμβρη.

Αγιες μπίζνες και στην Κύπρο

Αυτή τη φορά ο Ιερώνυμος δεν είχε μαζί του τον Λαυρεντίδη, όπως όταν επισκέφτηκε το Κατάρ. Είχε, όμως, τον πρόεδρο της διοικούσας επιτροπής για τα οικονομικά της Εκκλησίας. Και πήγε για μπίζνες στην Κύπρο, όπου η εκεί Εκκλησία είναι πρωτοπόρα σ' αυτόν τον τομέα (ξεπερνά και το ΑΚΕΛ). Μπορεί ο κόδιμος στην Ελλάδα να πεινάει, όμως οι δεσποτάδες, με τα σεντούκια τους γεμάτα παραδάκι, ψάχνουν εναργωνίως για επενδύσεις. Η Εκκλησία της Κύπρου κάνει το ίδιο εκμεταλλεύμενη τις κολλεγίες της κυβέρνησης Χριστόφια με το Ισραήλ, οπότε θέλει να μπει και ο Ιερώνυμος σε κάποιες δουλειές που μπορεί ν' αποδειχτούν κερδοφόρες.

Κάτω τα χέρια από την Αγορά Κυψέλης

Αποθραυσμένος εντελώς ο Καμίνης, με τα πανιά του φουσκωμένα από το αλισβερίσι με τους καπιταλιστές, θέλει τώρα να βάλει χέρι και στην Αγορά Κυψέλης, ένα χώρο που κάποιοι άνθρωποι τον πήραν από την εγκατάλειψη και τον έκαναν εστία κοινωνικών και πολιτικών εκδηλώσεων.

Για πάνω από εφτά χρόνια ήταν κλειστή και παραδομένη στην ερείπωση η Αγορά Κυψέλης. Η ιστορικότητα του χώρου δεν εμπόδισε το Δήμο ν' αποφασίσει την κατεδάφισή του και τη μετατροπή του σε πάρκινγκ. Μέχρι που κάποιοι κάτοικοι της περιοχής τον άνοιξαν, τον ξεμπάζωσαν, τον σουλιούπωσαν και τον μετέτρεψαν σ' έναν ελεύθερο κοινωνικό χώρο, φιλόξενο για κάθε ειδούς κοινωνικές, πολιτικές και πολιτικές εκδηλώσεις. Σύμφωνα με τον απολογισμό της συλλογικότητας που διαχειρίζεται δημοκρατικά το χώρο, στα πέντε χρόνια της λειτουργίας του έχουν γίνει πάνω από 600 εκδηλώσεις στο χώρο! Και μεις γνωρίζουμε πολύ καλά ότι ο χώρος υπήρξε φιλόξενος κάθε φορά που ζητήθηκε για εκδηλώσεις της πρωτοβουλίας «Ένα καράβι για τη Γάζα», της Δικτύωσης

Αλληλεγγύης στην Παλαιστινιακή Αντίσταση, των απεργών πείνας μεταναστών.

Θεωρούμε, λοιπόν, υποχρέωσή μας να υπερασπιστούμε την Αγορά Κυψέλης και να προειδοποιήσουμε τον Κα-

μίνη να μη τολμήσει να κάνει καμιά κίνηση ενάντιά της, γιατί θα βρει απέναντί του πολλούς περισσότερους από δύος του λένε οι συμβουλάτορές του ότι θα βρει. Το κάζο του Κακλαμάνη με το γειτονι-

κό πάρκο Κύπρου και Πατησίων αις τον παραδειγματίσει. Ν' αφήσει το χώρο ως έχει, ανοιχτό σ' εκείνους που δε συχνάζουν στις λαμπτερές αίθουσες που συχνάζει ο ίδιος και το συνάφι του.

Υπόσχονται απόλυτη ασυδοσία στους καπιταλιστές

Οπως πληροφορηθήκαμε από δελτίο Τύπου του ΥΠΕΚΑ, σύμπασα η πολιτική γησιά (Παπακωνσταντίνου, Σηφουνάκης, Μανιάτης και όλοι οι γενικοί και ειδικοί γραμματείς) πραγματοποίησε την περασμένη Τρίτη «διευρυμένη σύσκεψη» με το Συμβούλιο Βιώσιμης Ανάπτυξης του ΣΕΒ συζήτησαν σειρά θεμάτων στους τομείς της επιπτάχυνσης επενδύσεων και περιβαλλοντικής αιδειοδότησης, στο χωροταξικό σχεδιασμό και στην αγορά ενέργειας.

Αυτό μπορούμε να το αποκρυπτογράφησουμε ευκολότερα. Συζητούν με τον ΣΕΒ την κατάργηση και των ελάχιστων περιβαλλοντικών ελέγχων, ώστε οι καπιταλιστές να είναι απόλυτα αισθότοι που βαθμό που θα θελήσουν να κάνουν κάποιες επενδύσεις. Δάση, αιγιαλοί, προστατευόμενες ζώνες θα παραδοθούν με διαδικασί-

τια fast track στη ληστρική μανία του κεφάλαιου. Οπως χαρακτηριστικά αναφέρεται στην κατακλείδια του υπουργικού δελτίου Τύπου, «η συνεργασία των δύο πλευρών θα συνεχιστεί, με τακτική ανταλλαγή απόψεων και προτάσεων, έχοντας ως στόχο την βελτίωση του επιχειρηματικού περιβάλλοντος, σε ένα πλαίσιο που στηρίζει την βιώσιμη ανάπτυξη και συνολικά την ανάπτυξη και τη δημιουργία θέσεων εργασίας». Ούτε για τα μάτια δεν αισθάνεται ο Παπακωνσταντίνου την ανάγκη να κάνει και μια αναφορά στην προστασία του περιβάλλοντος. Του αρκεί η βελτίωση του επιχειρηματικού περιβάλλοντος και δεν χρειάζεται να εξηγήσουμε τι σημαίνει αυτό.

Τσιράκι των καπιταλιστών

Με γοργά βήματα, πιο γοργά απ' αυτά της Μπακογιάννη, προχωρά ο Καμίνης στην ανάπτυξη των σχέσεων του Δήμου Αθηναίων με συγκεκριμένα καπιταλιστικά συμφέροντα. Ιδού δυο μόνο ειδήσεις της τελευταίας εβδομάδας.

Την Τρίτη, ο Καμίνης οργάνωσε εκδήλωση με θέμα: «Παρουσίαση πρωτοβουλιών του Δήμου Αθηναίων για τη βιώσιμη μετακίνηση, την εξοικονόμηση ενέργειας και το περιβάλλον». Στην εκδήλωση ομιλητές ήταν ο Καμίνης, ο Βασιλάκος της ΡΑΕ και η Ντένη Θεοχαράκη, αντιπρόεδρος και αναπληρώτρια διευθύνουσα σύμβουλος του ομώνυμου καπιταλιστικού ομίλου, με τον οποίο ο Δήμος υπέγραψε «ψηνημόνιο συναντηληψη» για την «πρώθηση των φιλικών προς το περιβάλλον μέσων μεταφοράς καθώς και τη δημιουργία κινήτρων για την ηλεκτροκίνηση στην πόλη! Δεν χρειάζεται να γράψουμε κανένα σχόλιο για τις επιδιώξεις ενός καπιταλιστικού ομίλου που περνάει στην πόλη! Δεν χρειάζεται να γράψουμε κανένα σχόλιο για τις επιδιώξεις ενός καπιταλιστικού ομίλου που περνάει στην πόλη! Δεν χρειάζεται να γράψουμε κανένα σχόλιο για τις επιδιώξεις ενός καπιταλιστικού ομίλου που περνάει στην πόλη! Δε

δεν έκονε καμιά κίνηση να διαφρύγει ή να κρυφτεί. Μόνο τη στιγμή της σύλληψης προσπάθησε να διαφρύγει, αλλά αυτό είναι φυσιολογικό!

Ο Σπ. Φυτράκης συνοψίζει: «Με τι στοιχεία τυποποιείται ότι κάποιος είναι μέλος μιας οργάνωσης», «Δεν έχει προκύψει κάποιο στοιχείο, ούτε βρέθηκε κάτι εργαστηριακά, δεν υπάρχει κάτι συγκεκριμένο», απαντά ο Παπαθανασάκης! «Είναι επαρκές στοιχείο οι συναντήσεις μέρα μεσημέρι», επιμένει ο Σπ. Φυτράκης. «Έμεις απλά το αναφέρουμε, το δικαστήριο θα κρίνει», καταρρέει ο Παπαθανασάκης.

Ακόμη χειρότερα για τον Παπαθανασάκη ήταν τα πράγματα με την υπεράσπιση Κάτσενου. Ο Π. Ρουμελιώτης μένει στα «τυπικά». Ζητάει στοιχεία και ο Παπαθανασάκης απαντά ότι δεν υπάρχει τίποτ' άλλο εκτός από τις συναντήσεις. «Γιατί τον φέρετε τότε;», απορεί ο συνήγορος. «Επειδή έκανε παρέα με κάποιους που λέτε...», Στριμωγμένος ο Παπαθανασάκης βάζει μπροστά τον... παλιό ασφαλίτη: «Δεν τον συλλάβαμε. Μόλις αντελήθη ότι γίνονται συλλήψεις διέφυγε. Αν κάποιος ήταν αθώος θα καθόταν! Τετράγωνη λογική μπάτου και πάλι. Μήπως να του θυμίσουμε τους «μεγάλους φυγάδες» Γιώργο Μπαλάρα και Αβραάμ Λεσπέρογλου, που όταν πιάστηκαν αθωώθηκαν από το σύνολο των κατηγοριών που τους είχαν φορτώσει; Κι αφού κρυβόταν λόγω... ενοχής ο Κάτσενος, γιατί εμφανίστηκε και παραδόθηκε λίγο πριν ξεκινήσει η δίκη; Γιατί ήθελε να υπερασπιστεί την αθωότητά του, αμφιγκάστηκε να παραδεχτεί ο Παπαθανασάκης, όταν του τέθηκε το ερώτημα. Ο Π. Ρουμελιώτης τον «ανάγκασε» να παραδεχτεί ότι παρακολουθώσαν τον Κάτσενο, ότι δεν διαπίστωσαν να κάνει κάτι παράνομο ή να έρχεται σε επαφή με την οργάνωση. «Άλλα άτομα συνάντησε», ρωτάει ο Ρουμελιώτης. «Δεν θυμάμαι», απαντά ο Παπαθανασάκης! Δηλαδή, αυτός ο άνθρωπος δεν είχε κοινωνική ζωή! Τον παρακολουθώσαν επί μέρες και διαπίστωσαν ότι συναντήθηκε... μόνο με κάποιους από τους συγκατηγορούμενούς του! «Από τα στοιχεία σας βγάνει ότι δεν έχει σχέση με τις κατηγορίες», συμπεραίνει ο συνήγορος. «Αυτό δεν μπορώ να το πω εγώ», απαντά σε μια προσπάθεια ύστατης άμυνας ο Παπαθανασάκης.

Η εξέτασή του από τον Χ. Λαδή ήταν μαρτυρίο για το «βαρύ πεπόνι» της Αντιτρομοκρατίκης. Με απανωτές «κίλειτές» ερωτήσεις, που αφορούσαν κάθε λεπτομέρεια, και με παράγωγες ερωτήσεις που έβγαιναν από τις προηγηθείσες απαντήσεις, ο Παπαθανασάκης αποκαλύφτηκε ως ένας κάκιστος σεναριογράφος, που δεν μπορεί να υποστηρίξει το σενάριό του. Στη διάρκεια της εξέτασής του από τον Λαδή ζήτησε και το διάλειμμα, επικαλούμενος λόγους υγείας.

Οι αντιφάσεις του είναι συνεχείς. Οταν ο συνήγορος του ζητάει να εξηγήσει τους κανόνες συνωμοτισμού που υποτίθεται ότι έπαιρναν οι συνδαιτημόνες του όλους της Καισαριανής και του θυμίζει αυτά που έλεγε για τα γυαλιά ήλιου (ενώ ήταν Απρίλις, ιδιαίτερα ζεστή μέρα και με ήλιο), αυτοδιαφέντεται: «Έγινε έκανα μια περιγραφή, δεν είπα κάτι για τα γυαλιά». Στην προηγούμενη συνεδρίαση, όμως, είχε πει χαροκτηριστικά, ότι ο Μαζιώτης έπαιρνε ιδιαίτερες προφυλάξεις, αφήνοντας μακριά το αυτοκίνητό του και φρόντισε γυαλιά ήλιου για να μην αναγνωρίζεται! Οταν ο συνήγορος του υπενθυμίζει ότι στο διαβιβαστικό έχει γράψει ότι οι κατηγορούμενοι συναντήσανταν «τηρώντας πάντοτε τους κανόνες συνωμοτισμού», αντί ν' απαντήσει συγκεκριμένα ποιοι ήταν αυτοί οι κανόνες, απαντά ότι... «οι τρομοκρατικές οργανώσεις προσπαθούν πάντοτε και μέσα από φυσιολογική ζωή να κάνουν συναντήσεις, να περνούν απαρατήρητες! Αρα, διοι είμαστε εξ ορισμού ύποπτοι

και πρέπει ο καθένας μας να έχει δίπλα του έναν ασφαλίτη! Επειδή, όμως, κατάλαβε ότι αυτό δεν ακουγόταν και τόσο πειστικό, έσπεισε ασθμαίνοντας να συμπληρώσει: «Ο Κάτσενος συμμετείχε σ' αυτές τις συναντήσεις. Αν πιστεύει ότι είναι αθώος, δεν είχε κανένα λόγο να διαφύγει!!! Ο Χ. Λαδής δεν τοπιζάει, αλλά επιμένει: «Γιατί δεν είπατε ότι κάνωνε μια συνάντηση, αλλά την κάνωνε εντελώς φυσιολογικά?». Κάρκελο ο ασφαλίτης, προσπαθεί να μην εκτεθεί, αλλά καταφέρνει να τα κάνει χειρότερα: «Είναι ένας κανόνας συνωμοτισμού και αυτός!»

Οταν ο συνήγορος του δείχνει σειρά φωτογραφιών από τη... γιάφκα της Καισαριανής, παραδέχεται ότι αυτός είναι ο χώρος. Οταν ο συνήγορος τις καταθέτει στην έδρα για τις δουν οι δικαστές, ο πρόεδρος αιθρόμητα αναφωνεί: «Παιδική χαρά έχει εδώ». Και παιδική χαρά έχει και καφετέρια, είνησε ο συνήγορος. Ομως ο Παπαθανασάκης μιλούσε συνέχεια για αλούλιο, λες και είχαμε παράνομες συναντήσεις σε δάσος.

Στη συνέχεια και μέχρι ο Παπαθανασάκης να ζητήσει διάλειμμα, επειδή δεν αισθανόταν καλά, είχαμε μια συνεχή επανάληψη του έργου «δεν θυμάμαι – δεν γνωρίζω». «Δεν θυμόταν» πάσιοι ασφαλίτες ήταν μαζί του στην Καισαριανή, «δεν θυμόταν» το όνομα ούτε ενός, «δεν γνώριζε» ποιος ανακάλυψε ότι τον Κάτσενο τον λένε Κάτσενο, «δεν θυμόταν» ποιος απέφαξε την πολυκοπούση τον Κάτσενο, τα μπλοκάκια με τις προφορικές αναφορές των υφιστάμενων του τα κατέστρεψε, γιατί «δεν ήταν απαραίτητο να κρατηθούν, αφότου έδωσε κατάθεσην ο ίδιος», «δεν θυμόταν» ποιος από την ομάδα του αικολούθησε τον Κάτσενο μετά την Καισαριανή κλπ. κλπ. Οταν ο Χ. Λαδής θέτει το λογικότατο ερώτημα «πώς είναι δυνατόν να τον παρακολουθείτε τη μέρα που πίνει καφέ και όχι τη νύχτα», ο ασφαλίτης απαντά με απόγνωση: «Δεν είναι δυνατόν να τους παρακολουθούμε 24 ώρες το 24ωρη»! Υποτίθεται ότι είχαν εκτίμηση για το «μεγάλο χτύπημα» του ΕΑ, ότι είχαν βρει το μυστικό ραντεβού στην Καισαριανή, αλλά... δεν παρακολουθούσαν συνεχώς τους υπόπτους!

Οταν ο συνήγορος τον ωράει για την τρίτη συνάντηση, στην οποία ο ίδιος δεν ήταν παρών, όπως λέει, ο Παπαθανασάκης απαντά... άλλα λόγια ν' αγαπιόμαστε: «Το δικαστήριο θα κρίνει. Στη δικογραφία υπάρχουν γιάφκες, οπλισμός, πτήθηση στοιχείων!» Σας ρώτησα για την τρίτη συνάντηση», επιμένει ψύχραιμα ο συνήγορος. Κάνοντας την ανάγκη φιλοτιμία, ο Παπαθανασάκης απαντά ότι δεν ανέφερε τίποτα. «Υπάρχει μια παράλειψη, η κατάθεση δόθηκε βιαστικά, δεν επαρκούσε ο χρόνος!» Αυτό που λέτε, το «τηρώντας πάντοτε τους συνωμοτικούς κανόνες», ισχύει για τον Κάτσενο ή είναι εισφέρει τίποτα. Απάντησε ότι με βάση το εύρημα στο σπίτι των Μαζιώτη-Ρούπα, που ο ίδιος ερμήνευσε ως διορθωμένο κείμενο προκήρυξης του ΕΑ, προκύπτει ότι «κάποιον κεντρικό ρόλο έπαιζαν στην οργάνωση ΕΑ!» Και γιατί ένα πολιτικό κείμενο προσδιδεί διευθυντικό ρόλο; ρώτησε η Δ. Βαγιανού, χωρίς να πάρει απάντηση.

Ο Παπαθανασάκης αποχώρησε φανερά ανακουφισμένος και ήρθε η ώρα των σχολιασμών της κατάθεσής του.

Ευστοχότατα ο Σ. Νικητόπουλος σχολίασε ότι ο Παπαθανασάκης έλεγε συνεχώς ψέματα για να δημιουργήσει εντυπώσεις. Στην προηγούμενη συνέδριση είπε ότι ο Νικητόπουλος είχε ένα κινητό και προσπάθησε να το πετάξει, πράγμα που δεν ισχύει. Σήμερα είπε ότι κατά τη σύλληψή του προσπάθησε να διαφρύγει, πράγμα που επίσης δεν ισχύει.

Σε μια ιδιαίτερα σκληρή δήλωση του Παπαθανασάκη αν μετά την εμφάνιση του Κάτσενου άλλαξε τη θέση του, αυτός απάντησε ότι «γεώδε θα ερμηνεύσω τη στάση του». «Ερμηνεύσατε όμως την προηγούμενη στάση του», σχολίασε ο συνήγορος. Μούγκα ο Παπαθανασάκης, καθώς μολις είχε απόκαλυψε ότι

αν μη τι άλλο, είναι ένας μάρτυρας απολύτως προκατειλημμένος και με επιλεκτικές θέσεις, τις οποίες προσπάθει να παρουσιάσει με ακόμη πιο επιλεκτικό τρόπο.

Ο τρίτος συνήγορος του Κ. Κάτσενου, Φρειδ. Βέργαδος, συμπλήρωσε την εξέταση Παπαθανασάκη με μερικά ακόμη ερωτήματα και πήρε απαντήσεις που έκανε δυο-τρεις τυπικές ερωτήσεις που δεν δικαιολογούν ούτε το μισό του («μας έκαναν περικοπές», είπε μισογελώντας αμήχανα ο εισαγγελέας). Αφού έφερε παραδείγματα για το πώς ο πρόεδρος προσπάθησε να βοηθήσει τον Παπαθανασάκη, ήταν αρκετά για να τον κρατήσουν ένα χρόνο στη φυλακή, ενώ τώρα είναι τίποτα. Οταν φωνάζαμε ότι είναι αθώος, τα βουλεύματα μας απαντούσαν ότι στο σπίτι του βρέθηκε φύλλο της εφημερίδας «Ποντίκι» που περιείχε προκήρυξη του ΕΑ.

Σε σχέση με τον Νικητόπουλο, είπε ο Σπ. Φυτράκης, με τα δεδομένα της δικογραφίας και με όσα είπε ο μάρτυρας δεν μπορούμε να του αποδώσουμε κατηγορία για συμμετοχή στην οργάνωση. Τελείωσε από απόψη αποδείξεων. Δεν έχετε τίποτα. Γιατί κάτι θα έπρεπε να φανείτε λόγο πιο έξυπνος. Δεν το κάνατε γιατί μάλλον δεν σας ενδιαφέρει.

Η Δ. Βαγιανού επανήλθη στα θέματα που έχουν να κάνουν με τη συστηματική παρακολούθηση των Ν. Μαζιώτη και Π. Ρούπα από το 2001, που αποφυλακίστηκε ο Ν. Μαζιώτης κλπ. Ανθερόθηκε λόγω της συνέχειας για την πολυκοπούση της Καισαριανής, την οποία επέμενε μονότονα ότι ο ίδιος δεν παραλαβεί κανένα φάκελο όταν ανέλαβε, αφέως μετά την εικονογραφία της Κατ

Η αλληλεγγύη όπλο των εργατών, νίκη στον αγώνα των χαλυβουργών

Hσήμερα είναι διαφορετική από τα συνηθισμένα, αφού υπάρχουν τρεις φωτογραφίες που αναφέρονται σε τρία σημαντικά γεγονότα. Αν και δεν έχουν σχέση με την αγωνιστική δράση και το θέαμα, «εξηγούν» γιατί το ποδόσφαιρο ήταν, είναι και θα είναι το πιο λαϊκό και το πιο δημοφιλές απ' όλα τα αθλήματα.

1 Η πρώτη φωτογραφία αναφέρεται στην ενός λεπτού στιγή που κρατήθηκε στην αναμέτρηση Κορίνθιανς - Παλμέριας προς τιμήν του Σόκρατες. Στο προηγούμενο φύλλο προσπαθήσαμε να περιγράψουμε τον τρόπο με τον οποίο οι παίχτες της Κορίνθιας κράτησαν ενός λεπτού στιγής, ενώ λόγω έλειψης χώρου δεν στάθηκε δυνατό να μπει η φωτογραφία. Οι Κινέζοι συνηθίζουν να λένε ότι μια φωτογραφία, είναι χιλιες λέξεις, κατά συνέπεια ήταν απίθανο ν' αποδώσουμε με σαράντα δύο λέξεις το μεγαλείο της στιγμής. Κάθε ομάδα έχει έναν παίχτη που αποτελεί το σημείο αναφοράς στην ιστορία της και το «ειδώλο» για τους οπαδούς της. Ο Σόκρατες ήταν ένας από τους ελάχιστους που εκτός από την λατρεία των οπαδών είχαν την τύχη η μοναδικότητά τους ν' αναγνωρίζεται και από τους οπαδούς άλλων ομάδων, αφού εκτός από σπουδαίος ποδοσφαιριστής είχε και έντονη πολιτική και κοινωνική δραστηριότητα υπέρ των λαϊκών αγώνων για μια καλύτερη κοινωνία. Επανερχόμαστε στο θέμα και παρουσιάζουμε τη συγκεκριμένη φωτογραφία, με μοναδικό σχόλιο ότι η υψηλή γροθιά ήταν ο τρόπος με τον οποίο πανηγύριζε το Σόκρατες τα γκολ που έβαζε, αφού είναι γνωστό ότι είχε τη δική του «οπτική» γωνία και πανηγύριζε με απλό τρόπο. Το γεγονός αυτό αρχικά τον έφερε σε κόντρα με τους οπαδούς της Κορίνθιας, οι οποίοι όμως στη συνέχεια τον λάτρεψαν.

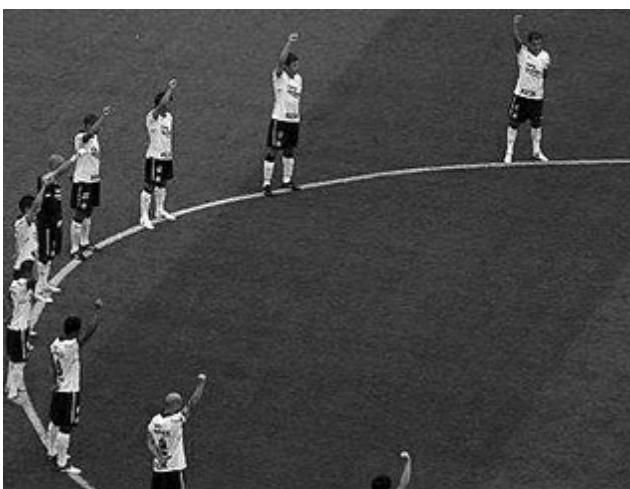
2 Η δεύτερη φωτογραφία αφορά τον αγώνα των εργατών της Χαλυβουργίας. Πριν 4-5 βδομάδες ένα από τα κεντρικά θέματα της αθλητικής επικαιρότητας ήταν τα πανό διαμαρτυρίας που σήκωναν στις εξέδρες των γηπέδων οι οργανωμένοι οπαδοί των ομάδων, με αφορμή την επέτειο της 28ης Οκτωβρη, διαμαρτυρόμενοι για τις συνέπειες των αντι-

λαϊκών μέτρων της κυβέρνησης Παπανδρέου. Πολλοί ήταν τότε αυτοί που αποθέωναν τόσο το αυθόρυμη κίνημα διαμαρτυρίας όσο και τις παρεμβάσεις των οργανωμένων σπαδών, προσπαθώντας να προβάλουν τις δευτερεύουσες πτυχές του ζητήματος και να αποπροσανατολίσουν τον κόσμο σε όσο το δυνατόν περισσότερο ανώδυνες για το σύστημα διαμαρτυρίες. Σε αντίθεση με την πλέρια και μαζική δημοσιότητα που δόθηκε τότε στα πανό διαμαρτυρίας των «αυθόρυμτων» και των ογκακτισμένων, ο απεργιακός αγώνας των εργατών της Χαλυβουργίας, που μπαίνει στην 7η βδομάδα, έχει θαφτεί από τα ΜΜΕ, για τον απλούστατο λόγο ότι, αν έχει νικηφόρα έκβαση, θ'

αποτελέσει παράδειγμα για ολόκληρη την εργατική τάξη που προσπαθεί να βρει τρόπο αντιδραστης στα αλλεπάλληλα κύματα αντιλαϊκών μετρών.

Οι οπαδοί του Εργοτέλη για μία ακόμη φορά τίμησαν την ιστορία της ομάδας τους που υποστηρίζεται κυρίως από το εργατικό κομμάτι του Ηρακλείου και έδειξαν έμπρακτα την αλληλεγγύη τους στον αγώνα των εργατών της Χαλυβουργίας.

3 Η τρίτη φωτογραφία συνδέεται με μια πολύ σπάνια εμπειρία, την οποία εξήσαν οι 43.000 οπαδοί που παρακολούθησαν το ντέρμπι Φέγενορντ - Αϊντχόφεν στην Ολλανδία. Παρά το μεγάλο μήνυση που υπάρχει ανάμεσα

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

■ ΜΑΡΚΟΥΣ ΣΛΑΙΖΝΕΡ

Μίχαελ

Ο σκηνοθέτης καταπιάνεται με ένα εξαιρετικά δύσκολο θέμα, αυτό της παιδοφιλίας. Στην ταινία παρακολουθούμε έναν 35χρονο παιδόφιλο, τον Μίχαελ, ο οποίος έχει απαγάγει ένα 10χρονο αγόρι και το κρατά φυλακισμένο στο υπόγειό του. Ο Σλάιζνερ αφηγείται την ιστορία του από την πλευρά του θύτη και όχι του θύματος, αποφεύγοντας τις πολλές συναισθηματικές εντάσεις και τις οποιεσδήποτε ηθικολογικές αναφορές. Ο Μίχαελ είναι ο άνθρωπος της διπλανής πόρτας, συνηθισμένος, ευπόληπτος, χωρίς ιδιαίτερα χαρακτηριστικά. Παρακολουθώντας τη ζωή των δυο αυτών πρώτων βλέπουμε ότι έχει δημιουργηθεί μια περιέργη κανονικότητα στην καθημερινή τους ζωή, μια ρουτίνα, γεγονός που εντείνει ακόμα περισσότερο τη φρίκη που προκαλεί από μόνη της η ιστορία.

Η κανονικότητα και η λειτουργικότητα ενός ευπρεπούς μέλους της κοινωνίας δεν αποκλείει τη μοναχικότητα και τη δυστυχία. Στην πραγματικότητα, η ζωή αυτού του συνηθισμένου ανθρώπου αντανακλά τις ανεπάρκειες, την αλλοτρίωση, τη σκοτεινία, την εσωστρέφεια και την αποστείρωση ενός ολόκληρου κοινωνικού περιβάλλοντος που με τον τρόπο του οδηγεί σε τέτοιες διαστροφικές συμπεριφορές και μοιάζει εξίσου υπεύθυνο.

Ο Σλάιζνερ ορθώνει την πρώτη του ταινία δίνει ηχηρό παρών σ' αυτό το ιδιαίτερο, αποστασιοποιητικό και σκεπτόμενο σύγχρονο αυστριακό σινεμά που έδωσε αριστουργήματα όπως «Η έβδομη ήπειρος», «Η δασκάλα του πιάνου» κ.ά. Με μακρά θητεία στον κινηματογράφο από διάφορες θέσεις, εργάστηκε επίσης στο καστ των εξαιρετικών ταινιών «Σκυλίσιες μέρες» του Ούλριχ Ζάιντκ και «Λευκή κορδέλα» του Μίκαελ Χάνεκε.

■ TZ. S. KANTOR

Ο δρόμος του χρήματος

Ένας νέος οικονομικός αναλυτής ανακαλύπτει ένα σοβαρό λάθος στον επενδυτικό κολοσσό που δουλεύει, το οποίο είναι ορκετό δχι μόνο για να διαλυθεί ο κολοσσός, αλλά και για να καταρρεύσει η παγκόσμια οικονομία. Αυτά που ξέρατε για τον καπιταλισμό και τις κρίσεις του να τα ξεχάσετε. Ο Κάντορ προτείνει νέο τρόπο ανάγνωσης και ερμηνείας της αρχής της σημερινής οικονομικής κρίσης το 2008, με την κατάρρευση της Lehman Brothers, καθώς και όσων ακολούθησαν. Το πιο εξωφρενικό στοιχείο, βέβαια, είναι ότι η ταινία προσπαθεί να μας δειξεις και την ανθρώπινη πλευρά των διάφορων γιάπτηδων και goldeν boys, οι οποίοι αναγνωρίζουν τα λάθη τους, την απληστία τους κλπ. και λυπούνται για την τροπή των πραγμάτων, γιατί τώρα θ' αναγκαστούν να προβούν σε πολύ σκληρές ενέργειες με τρομερό αντίκτυπο στις ζωές των ανθρώπων, αλλά αυτό δεν μπορεί να αποφευχθεί γιατί διακυβεύονται τεράστια οικονομικά συμφέροντα που επηρεάζουν μέχρι και τις κρατικές οικονομίες.

Αυτές οι ταινίες είναι για γελια και για κλάματα ταυτόχρονα. Δεν είναι τυχαίο, ότι μιλάμε για μια πάρα πολύ αικριβή παραγωγή, με πολύ γνωστούς αστέρες του Χόλιγουντ. Πρόκειται, ξεκάθαρα για μία ταινία προπαγανδιστική, που αποτροπαντολίζει εντελώς τους θεατές γύρω από τα θέματα της κρίσης. Μια ταινία που μάλλον απευθύνεται πρώτα στο αμερικανικό κοινό, που το έχουν συνηθίσει σε τέτοιου ειδούς λογικές.

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Δευτέρες με λιακάδα

«Εμείς αντάρτες πόλης – εσείς αποθήκες»

Σαν το αγρίμι εζησα./ Στυλώνοντας πάντα τ' αυτί μου./ Άλλαζοντας πρόσωπο κι όνομα/ ανάμεσα σε τουφέκια, σιδερά και σκοινιά./ Μες σε πηγάδια ρίξαν τον ύπνο μου./ Σκυλιά και σύρματα ξέσκισαν το κορμί μου./ Τη σιωπή μου γλίτωσα μόνο./ Σαν το αγρίμι εζησα τη ζωή μου. (Θαν. Κωσταβάρας, Αυτοβιογραφία)

◆ Πλάκα έχει να μιλάει για τον «καναπέ» η Ε. Ακρίτα (Τα Νέα, 3-4/12/12) που ψυχή τε και σώματι έβαλε το λιθαρόκι της κι αυτή. ◆ «Στις αρχές του Ιουνίου 1836 καταγγέλθηκε στους ειρηνοδίκες του Ντιούσμπερου (Γιόρκοπρ) ότι οι ιδιοχτήτες 8 μεγάλων εργοστασίων κοντά στο Μπάτλου παραβίασαν το νόμο για τα εργοστάσια. Ενάντια σε μερικούς από τους κυρίους αυτούς είχε γίνει μήνυση ότι έβαζαν και δούλευαν από τις 6 το πρωί της Παρασκευής ως τις 4 το απόγευμα του επόμενου Σαββάτου 5 αγόρια από 12 ως 15 χρονών χωρίς να τα επιτρέπουν να αναπαύονται, εκτός από το χρόνο του φαγητού και μία ώρα ύπνο τα μεσάνυχτα. Και τα παιδιά ήταν υποχρεωμένα να εκτελούν την 30ωρη εργασία σε μια "shoddy hole" (κουρελότρυπα) όπως ονομάζεται η τρώγλη που σκίζουν μάλινα κουρέλια και όπου ένα πυκνό σύννεφο από σκόνη, σκουπιδιά κλπ., αναγκάζει ακόμα και τον ενήλικο εργάτη να 'χει το στόμα του διαρκώς δεμένο με μαντήλια για να προστατεύει τα πνευμόνια του! Οι κ.κ. κατηγορούμενοι αντί του όρκου –σαν κουάκεροι που ήταν, ήταν τόσο σχολαστικά θρησκευόμενοι όνθρωποι που δεν μπορούσαν να πάρουν όρκο– βεβαίωσαν ότι χάρη στη μεγάλη τους ευσπλαχνία επέτρεψαν στα άθλια παιδιά να κοιμούνται 4 ώρες, όμως τα χοντροκέφαλα παιδιά δεν ήθελαν με κανένα τρόπο να πλαγιάσουν! Οι κ.κ. κουάκεροι καταδικάστηκαν σε 20 λίρες στερλίνες πρόστιμο. Ο Ντράιντεν περιέγραψε προκαταβολικά αυ-

τούς τους κουάκερους με τα παρακάτω λόγια: For full fraught is seeming sanctity/ That feared an oarth, but like the devil would lie/ That look'd the Lent, and had the holy leer/ And durst not sin! before he said». (Το Κεφάλαιο, Η εργάσιμη ημέρα).

◆ «Όταν το 1848 η βουλή ψήφισε το νόμο για το δεκάρωρο, οι εργοστασιάρχες των κλωστοϋφαντίων λιναριού που βρίσκονταν στην ύπαιθρο σκόρπια ανάμεσα στις κομητείες Ντόρσετ και Ζόμερσετ υπαγόρευσαν σε μερικούς εργάτες τους μια αντιαίτηση που λέει ανάμεσα στα άλλα: "Οι αιτούντες γονείς νομίζουν ότι μια πρόσθιτη ώρα αργίας δε θα 'χει κανένα άλλο αποτέλεσμα εκτός από τον εκφραστισμό των παιδιών τους, γιατί η αργία είναι μήτηρ πάσης κακίας". Πάνω σ' αυτό η έκθεση της 31 Οκτωβρίου 1848 για την εργαστάσια παρατηρεί: "Η απόμσφαιρα των κλωστοϋφαντίων λιναριού που εργάζονται αυτά τα παιδιά αυτών των ενάρετων γονέων είναι κορεσμένα με τόσα αναριθμητά τεμαχίδια σκόνης και ινών της πρώτης υλής, που η παραμονή για έστω και 10 λεφτά στους χώρους που κλώθουν είναι εξαιρετικά δυσάρεστη γιατί γίνεται αισθητή με τον πιο οδυνηρό τρόπο, επειδή τα μάτια, τα αυτιά, τα ρουθουνία και το στόμα γεμίζουν αμέσως από σύννεφα λιναρόσκονης απ' τα οποία δεν υπάρχει σωτηρία. Η δια η εργασία απαιτεί λόγω της πυρετώδης βιασύνης των μηχανών αικούριστη κατανάλωση δεξιοτεχνίας και κίνησης κάτω από τον έλεγχο μιας κοπιαστικής προσοχής, και φαίνεται να είναι

κάπως σκληρό να υποχρεώνεις τους γονείς να χρησιμοποιούν τον όρο «τεμπτελιά» για τα ίδια τα παιδιά τους που, αν αφαιρεθεί η ώρα του φαγητού τους, είναι δεμένα 10 ολόκληρες ώρες σε μια τέτοια απασχόληση, μέσα σε μια τέτοια απόμσφαιρα...» (Το Κεφάλαιο, Το ποσοστό της υπεραξίας). Στους φιλάνθρωπους των ημερών και τον αντικαπνιστή «επιστήμονα» κ. Μπεχράκη...

◆ «Το ημερομίσθιο του ανειδίκευτου εργάτη είναι στα 1820, 40-50 παράδες, 60-70 παράδες είναι το ημερομίσθιο του ειδικευμένου εργάτη (οικοδόμου). Το μέσο μεροκάμιστο των 50 παράδων αντιστοιχεί, στης παραμονές της Επανάστασης του 1821 με 1.25 χρυσά φράγκα με την καινούρια ισοτιμία της μετά τα 1830 εποχής. Μόνο μετά τη νεοτουρκική επανάσταση και τις απεργίες που ακολουθούν, τα ημερομίσθια βελτιώνονται κατά 30-50% και φτάνουν το επίπεδο των δύο χρυσών φράγκων... Ο εργάτης και ο βοηθός τεχνίτης, ο λιμενεργάτης, ο υπηρέτης –με τις οικογένειές τους– ο μισός πληθυσμός της πόλης στα 1820, τα 2/3 του πληθυσμού της στα 1908 – μόλις εξασφαλίζει την αναγκαία σε θερμίδες διατροφή της οικογένειάς του». (Κωστής Μοσκώφ, Θεοσαλονίκη 1700-1912-Τομή της μεταπρατικής πόλης). ΚΑΙ τότε ΔΕΝ τα τρώγανε μαζί.

◆ Πριν κάτι καιρούς είχε απευθύνει κάλεσμα στους νέους της «δυναμικής αστικής τάξης» ο Αλέξης (Πλαταχέλας) μέσα από τις στήλες της Καθημερινής. Απλώς συνεχίζει τα του προκατόχου

Βασίλης

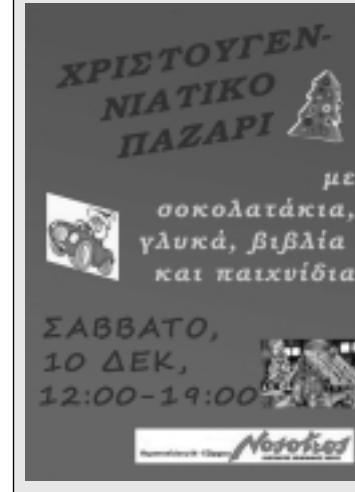
◆ Γιορτή εγκαίνιων! Σάββατο 10 Δεκεμβρίου – Συν.Αλ.Οις – από νωρίς το μεσημέρι: Γνωρίζομαστε και δοκιμάζουμε προϊόντα εναλλακτικού και αλληλέγγυου εμπορίου – Στις δημ: χειμερινή γιορτή με live μουσική και κάστονα στα κάρβουνα – Συνεταιρισμός Αλληλέγγυας Οικονομίας "Συν-Αλλοις" – Εναλλακτικό & αλληλέγγυο εμπόριο – Ισόπιμη & συλλογική εργασία – Αμεσες σχέσεις με τους παραγωγούς – Ανταλλαγή γνώσεων & εμπειριών (αφίσα)

Στα εγκαίνια δεν πήγαμε, όπως καταλαβαίνετε, όμως την αφίσα θα τη σχολιάσουμε. Γιατί παραπάνε το κακό με τα μικροαστικά ιδεολογήματα που πλέον τροφοδοτούν και επιχειρηματικές δραστηριότητες. Μας ενδιαφέρει και αυτή η πλευρά και όχι μόνο το «καθαρό» ιδεολόγημα του τάχαμου εναλλακτικού και αλληλέγγυου εμπόριου. Οταν έχεις ένα μεγάλο κατάλογο προϊόντων, ανάμεσα στα οποία φημουράρουν και εμπορεύματα βιομηχανιών («εναλλακτικών», βεβαίως, βεβαίως), τότε απλά κάνεις επιχείρηση. Καπιταλιστική επιχείρηση, ο χαρακτήρας της οποίας δεν καθορίζεται από το ύψος του ποσοστού του κέρδους (που κι αυτό ελέγχεται πόσο χαμηλό είναι τελικά), αλλά από το οικονομικό και κοινωνικό περιβάλλον μέσα στο οποίο λειτουργεί. Οι μπολεσβίκοι, που αναγκάστηκαν να εφαρμόσουν την περιβόλη ΝΕΠ, προκειμένου να μπορέσουν ν' ανορθώσουν οικονομικά τη Ρωσία, μετά τις τεράστιες καταστροφές που είχε υποστεί, δεν είπαν ποτέ τέτοιες παταριές. Είπαν ευθέως πως πρόκειται για μια υποχώρηση στον καπιταλισμό, μέσα σε αυστηρά καθορισμένα πλαίσια, η οποία δεν θα κρατούσε για πάντα ούτε για πολύ (όπως και έγινε, τελικά, το 1928, με το πρώτο πεντάχρονο πλάνο). Η μικρή εμπορευματική παραγωγή, ελεγε και ξαναέλεγε ο Λένιν, γεννάει τον καπιταλισμό, κάθε μέρα και σε πιο μαζική κλίμακα. Απ' αυτές τις ξεκάθαρες απόψεις, τις στηριγμένες στα επιστημονικά δεδομένα της πολιτικής οικονομίας, φτάσαμε στο σημείο να βγαίνει ο κάθε οπορτουνιστής και να στήνει επιχειρήσεις, λέγοντας ότι αυτές δεν είναι καπιταλιστικές, αλλά... αλληλέγγυες, και αναζητώντας πελατεία σ' ένα μικροαστικό κοινό που έχει αναμφισβήτητες ευασθητίες (και οικονομική δυνατότητα), ενώ ταυτόχρονα πλέι σ' έναν ωκεανό ιδεολογικής σύγχυσης, οικονομολογικής αγραμματοσύνης και πολιτικού πρωτογενούς. Αναμφισβήτητα, η σωτηρία της ψυχής είναι πτολύ μεγάλο πράγμα, αλλά υπάρχουν και καλύτεροι τρόποι από τη θυματοποίηση στο βωμό έξυπνων εμπορίσκων, οι οποίοι ομήνουν στη «μικρότερη δυνατή επιβάρυνση για το κοινό», χωρίς να μας λένε αυτό το «δυνατόν» από τη αικριβώς όρους καθορίζεται.

λαδή της μη ταύτισης, με συναισθηματικά μέσα, του θεατή με τους ήρωες, ώστε να αναπτύσσεται κριτική στάση απέναντί τους και να καταδεικνύονται οι καταστάσεις που καθορίζουν τη συμπεριφορά τους. Γ' αυτό και ο Μπρεχτ, μαζί με το Βάιλ (που έχει γράψει τη μουσική αυτής της λαϊκής όπερας) ξεκίνησαν δικαστική διαμάχη με την εταιρία παραγωγής.

Ελένη Π.

Η αφίσα, ιδιαίτερα το εικαστικό μέρος της, «μιλάει» μόνη της, οπότε δεν υπάρχει ανάγκη σχολιασμού.

4μηνη Οικονομική Εξόρμηση

ΣΤΗΡΙΞΤΕ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ «ΚΟΝΤΡΑΣ»

γιατί είναι και δική σας υπόθεση

ΟΚΤΩΒΡΗΣ 2011 - ΓΕΝΑΡΗΣ 2012 – Αριθμός λογαριασμού ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ 100/87804638

«Το πλήρως εξοπλισμένο τεργαστήριο ποιοτικού ελέγχου εξασφαλίζει την παραγωγή σε επίπεδα σταθερά και με υψηλά στάνταρντ ποιότητας, τα οποία ανταποκρίνονται στα απαιτούμενα διεθνή στάνταρντ που έχουν τεθεί από την ΕΕ με τα Διεθνή Στάνταρντ Τροφίμων (IFS) και την Ανάλυση Κινδύνου και Κρίσιμα Σημεία Ελέγχου (HACCP).»

Ποια εταιρία καμαρώνει για την υπέρτατη ποιότητα των

εξωτερικά ψυγεία βρέθηκαν άλλοι 16,6 τόνοι σαβούρας, με ακόμα πιο παλιές ημερομηνίες λήξης (έφταναν μέχρι το 2006). Η εταιρία ισχυρίστηκε ότι προορίζονταν για καταστροφή. Και γιατί δεν καταστράφηκαν τόσα χρόνια; Και γιατί κρατούσαν στα ψυγεία πρώτες ύλες που υποτίθεται ότι προορίζονταν για καταστροφή; Για να τους πιάνουν τον τόπο; Ακόμη, από τα παραστατικά ανακοινώθηκε ότι αμυνδαλόφιχο ληγμένη από το 2008 εί-

■ 34 τόνοι ληγμένα σε εργοστάσιο του Χαϊτογλου

Τα στάνταρντ της σαβούρας

προϊόντων της, που την εξασφαλίζει με ένα πλήρως εξοπλισμένο εργαστήριο; Η εταιρία Bolero των αδελφών Χαϊτογλου, στην αυτοπαρουσίαση που κάνει στην ιστοσελίδα της, στην Αγγλική παρακαλώ, λόγω του εξογιωγικού της χαρακτήρα (βλέπε <http://bolero.com.gr/promo.php?menu=1>). Η εταιρία που πάστηκε να έχει στις αποθήκες της, έτοιμες να τις μετατρέψει σε τελικά προϊόντα (σοκολάτες, λουκούμια, κουλουράκια, πουράκια, μπισκοτοειδή), 34 τόνους ληγμένων πρώτων υλών. Ληγμένων ακόμη και από το 2006! Επί τη ευκαιρία, θα θέλαμε να ρωτήσουμε: η απίστευτη βρομιά και σαβούρα που βρέθηκε μέσα στο χώρο παραγωγής γιατί δεν είχε πεταχτεί; Μήπως την ξαναχρησιμοποιούσαν στα χαρμάνια που έφτιαχναν;

Μη βιαστεί κανείς να πει ότι τα προϊόντα του Χαϊτογλου εξάγονται, οπότε δεν μας νοιάζει. Πέρα από την αγυρτεία που θα έδειχνε μια τέτοια σκέψη, σπεύδουμε να σας ενημερώσουμε ότι τα

προϊόντα αυτά πουλιούνται κανονικότατα και στην Ελλάδα. Μάλιστα, η εν λόγω εταιρία παράγει και προϊόντα φασόν. Πάει δηλαδή ο Φουρουτος, παραγγέλλει μια ορισμένη ποσότητα και ο Χαϊτογλου του παράγει σοκολάτες ή πουράκια ή λουκούμια με το σήμα Fon Foufouts. Ψάξτε λίγο τα ψηλά γράμματα σε τέτοια προϊόντα σε κάποιες αλυσίδες τροφίμων και θα διαπιστώσετε ότι κάτω από τα πιο απίθανα ονόματα κρύβονται τα εργοστάσια του Χαϊτογλου (και όχι μόνο).

Πριν δουμε αναλυτικότερα πώς ακριβώς πηρούνται τα... υψηλά στάνταρντ ποιότητας στου Χαϊτογλου, πρέπει να κάνουμε ένα γενικότερο σχόλιο, σχετικά με τον περιβόλιο «αυτοελέγχο» των επιχειρήσεων, στον οποίο στηρίζεται το σύστημα ελέγχου της ασφαλείας των τροφίμων στην ΕΕ, θέμα στο οποίο κατ' επανάληψη έχουμε αναφερθεί. Πρόκειται για τη συμπαγή ιατρική εργασία των ευρωενωστικων κυβερνήσεων με τους καπιταλιστές του κλάδου των τροφίμων. Διέλυσαν τους ελεγκτικούς μηχανισμούς, αφή-

νοντας μόνο κάποια υπολείμματα για φρετζέ, και ανέθεσαν τον έλεγχο στις διεθνες τις καπιταλιστικές επιχειρήσεις. Αυτές στήνουν κάποια εργαστήρια, παίρνουν βαρύδουπους τίτλους (ISO, HACCP και δε συμμαζεύεται) και πίσω από την οιστραφερή βιτρίνα βασιλεύει η βρομιά και η σαπίλα. Ο, τι μπορεί να μεγιστοποιήσει το κέρδος χρησιμοποιούν σαβούρα.

Πιστός στην τακτική της προσωπικής αυτοπροβολής του ο πρόεδρος του ΕΦΕΤ Γ. Μήχας έσπευσε να κάνει μία από τις γνωστές δηλώσεις του. Προδόθηκε, όμως, γιατί στη δήλωση μιλά για προϊόντα που «θέτουν σε ενδεχόμενο κίνδυνο τη δημόσια υγεία». Εσπευσε, δηλαδή, να ελαφρύνει τη θέση των βιομήχανων Χαϊτογλου. Υπάρχει περίπτωση να μην αποτελεί κίνδυνο για τη δημόσια υγεία σοκολάτα ληγμένη από το 2010;

Δεν υπάρχει αμφιβολία, ότι κάποιοι υπάλληλοι σέβονται την αποστολή τους και το μισθό που παίρνουν από τον ελληνικό λαό. Είναι, όμως, τόσο λίγοι που δεν μπορούν ν' αλλάξουν την κατάσταση.

Κομμουνιστής ο Τσαουσέσκου!

Μάλιστα! Και ο Τσαουσέσκου πήτων κομμουνιστής, σύμφωνα με τη φιλλάδα του Περισσού. Και η Ρουμανία είχε σοσιαλισμό! Και πώς καταλήγει σ' αυτό το συμπέρασμα; Από κάποιο γκάλοπ που έγινε πρόσφατα στη Ρουμανία. Ιδού πως το παρουσιάζει ο «Ριζοσπάστης», στο φύλο του της 14ης Δεκέμβρη, σε προβεβλημένο άρθρο της τελευταίας σελίδας, υπό τον τίτλο «Η ανωτέρωτη του σοσιαλισμού»:

«Σύμφωνα με πρόσφατη έρευνα του "Ρουμανικού Ινστιτούτου Αξιολόγησης και Στρατηγικής", το 45% των Ρουμάνων πιστεύουν ότι σήμερα θα ζούσαν καλύτερα αν στη χώρα τους δεν είχε επικρατήσει η αντεπανάσταση. Είκοσι χρόνια μετά την καπιταλιστική παλιόρθωση, το 61% όσων συμμετείχαν στην έρευνα, δήλωσαν ότι σήμερα ζουν κάτω από πολύ χειρότερες συνθήκες από ότι επί σοσιαλισμού, ενώ μόνο το 24% απάντησε ότι τώρα είναι καλύτερα. Σε ό,τι αφορά τον τελευταίο κομμουνιστή πήγέτη της χώρας, τον Ν. Τσαουσέσκου, το 84% των ερωτηθέντων δήλωσαν ότι κακώς εκτελέστηκε, χωρίς να γίνει μια δίκαιη και δημόσια δίκη, ενώ το 60% εκφράζει λύπη για το θάνατό του. Το ποσοστό αυτό είναι συντριπτικό, αν αναλογιστεί κανείς το μελάνι που έχουσε η προπαγάνδα των ιμπεριαλιστών όλα αυτά τα χρόνια για να συκοφαντίσει το σοσιαλισμό και να παρουσιάσει τους κομμουνιστές πγέτες σαν λασιόποτους δικτάτορες».

Δεν θα αμφισβητήσουμε τ' αποτελέσματα του συγκεκριμένου γκάλοπ. Μπορεί να είναι κι έτσι ή κάπως έτσι. Ομως, τα γκάλοπ που γίνονται αμέσως μετά την πτώση και την με συνοπτικές διαδικασίες εκτέλεση του ζεύγους Τσαουσέσκου έβγαζαν τα ακριβώς αντίθετα αποτελέσματα. Εκανοντάδες χιλιάδες ανθρώπων πανηγύριζαν για την «πτώση του κομμουνισμού» και την «εξόντωση των δικτατόρων». Οχι μόνο στα γκάλοπ αλλά και στις πλατείες των ρουμανικών πόλεων. Πολλοί απ' αυτούς ίσως να αισθάνονται σήμερα μετανιωμένοι, κρίνοντας από τις κοινωνικές συνθήκες στις οποίες αναγκάζονται να ζουν, σε μια χώρα-μέλος της ΕΕ. Εχουμε ακούσει ρουμάνους μετανάστες να το λένε αυτό, χωρίς πάντως να νοσταλγούν το καθεστώς Τσαουσέσκου.

Αν κάτι αποδεικνύουν αυτές οι μεταπώσεις στην κοινωνική συμπεριφορά δεν είναι παρά η πολιτική ανωριμότητα της εργατικής τάξης της Ρουμανίας, π οποία άγεται και φέρεται από λαοπλάνους πολιτικούς, χωρίς να μπορεί να διαμορφώσει (τουλάχιστον μέχρι τώρα) τον δικό της ταξικά ανεξάρτητο λόγο και να κρίνει από τη σκοπιά των δικών της ταξικών συμφερόντων και την περίοδο Τσαουσέσκου και την περίοδο που ακολούθησε την πτώση του. Αρπάζεται απ' αυτό που κάθε φορά βιώνει, πιστεύει υποσχέσεις και στο τέλος την πάταξει (κι αυτό κάθε άλλο παρά πρωτοφανές είναι).

Αντί γ' αυτό, όμως, η πγεσία του Περισσού αρπάζεται από τη σημερινή έκφραση αυτής της πολιτικής ανωριμότητας για να μας πει ότι ο Τσαουσέσκου ήταν «ο τελευταίος κομμουνιστής πγέτης» της Ρουμανίας και το καθεστώς του «σοσιαλισμό». Κάνει δηλαδή (η πγεσία του Περισσού) το ίδιο ακριβώς που έκαναν οι αστοί την περίοδο της παταγώδους κατάρρευσης των καθεστώτων του παλινορθωμένου καπιταλισμού, εκμεταλλεύμενοι τις λαϊκές αντιδράσεις για να δικαιώσουν τον καπιταλισμό και την «ελευθερία της αγοράς».

Μ' αυτή την προπαγάνδα πηγεσία του Περισσού αποδεικνύει (για πολλοστή φορά) πόσο βαθύτατα αντικομμουνιστική είναι. Με σημαία της ακόμα και τον Τσαουσέσκου, συκοφαντεί τον κομμουνισμό στα μάτια της εργατικής τάξης. Γιατί δεν εξέλιπε η μνήμη. Και η φυσική μνήμη (για τους παλιότερους) και η ιστορική μνήμη (που ενημερώνει τους νεότερους).

Π.Γ.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: Αγρούπολες 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Μητακέσελο 1 και Εργατία, ΤΗΛ-FAX 221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΓΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ιδιοκτήτης-Εκαδότης-Διευθυντής: ΠΕΤΡΟΣ ΠΙΩΤΗΣ

Εκτύπωση: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: Αρ. Ανησ 24 - Αιγαλεο

